

spolupráce • projekty • lidé • dotace • granty • peníze

ZPRÁVODAJ

2/2015

Místní akční skupiny Posázaví

Matěj Lipský: rocker ředitelem Centra sociálních služeb Tloskov

Drž rytmus s Čistou řekou Sázavou

Kudy kam v Posázaví

Čistá řeka Sázava podesáté, ale určitě ne naposled!

Je deset málo, nebo moc? Na jednoduchou otázku není vždy snadná odpověď. Projekt Čistá řeka Sázava je toho důkazem. Letos oslavil desáté narozeniny. Měřeno terminologií lidského vývoje je teprve „školákem“, z hlediska dosažené praxe je však už spíš člověkem v aktivním věku. Do důchodu ale zřejmě hned tak neodejde – protože sobeckých jedinců, kteří nevidí dál než k plotům svých pozemků, je kolem nás pořád ještě dost. Jak jinak si vysvětlit tuny odpadků povalujících se u řeky, v lese, v příkopech u silnic... I když se už možná blýská na lepší časy. Magická desítkta se totiž promítla i do množství odpadu, který letos dobrovolníci kolem řeky Sázavy se sbírali – bylo ho o celých deset tun méně než loni! Čím si to vysvětlit, když rukou ochotných pomoci rok od roku přibývá? Možná tím, že krajinou neprošla velká voda, která přinese, co uchvátí. Ale možná taky tím, že lidí lhostejných k přírodě kolem nás konečně ubývá.

Jubileum bývá obvykle příležitostí k bilančování. Jak to tehdy s úklidem břehů řeky Sázavy vlastně bylo? Historii projektu Čistá řeka Sázava začal psát v roce 2006 svazek obcí Malé Posázaví. Po náročných přípravách, podpořených dotací z programu LEADER+, začal s pomocí dobrovolníků čistit Sázavu od naplavených odpadků, které na její břehy zanesly dávné povodně. Uklízelo se tehdy ze Sázavy do Pikovic a na 56 kilometrech, které obě sídla dělí, nasbíralo 12,24 tun odpadu

pouhých 115 dobrovolníků! Pracovali neuvěřitelných 14 dnů! Ale kdeže loňské sněhy jsou...

Píše se rok 2015, devět let už organizátorskou taktovku drží společnost Posázaví o.p.s., která peníze na úklid řeky získává od sponzorů a dárců. Podařilo se jí oslovit další partnery – společnosti Havlíčkův kraj, Královská stezka o.p.s., Lípa pro venkov z.s., Místní organizaci Českého rybářského svazu Soutice, Sbor dobrovolných hasičů Trhový Štěpánov... S jejich pomocí se řeka uklízí už od pramene – z Vysočiny až do Pikovic. A výsledek? S úklidem celkových 212 kilometrů letos pomáhalo 2 707 dobrovolníků, kteří sesbírali 25,833 tuny odpadků. Ale to není všechno. Postupně se přidávají další organizátoři a díky nim se letos čistily také potoky Dojetřický, Jevanský, Benešovský, Štěpánovský, Úžický nebo řeka Vrchlice – některé z nich prošly jarní očišťou opakovaně, jiné poprvé.

Na slovíčko s Bárou Čmelíkovou

„Po první ročníku jsem si myslela, že už to v životě nikdy neuskutečním a že na to nemám síly. Kdyby nebylo aktivity lidí, kteří to chtěli opakovat, tak bych do toho nešla, protože to byla strašná dřina a je to furt. Ale moc mě těší, že lidi u toho vydrželi, že společnost Posázaví u toho vydržela, strašně si toho vážím,“ hodnotí zakladatelka úklidové akce Bára Čmelíková to, že i po deseti letech projekt stále „žije“. Podařilo se podle ní pozitivně ovlivnit veřejnost, chataře, rybáře, vodáky, všechny lidi, kteří se pohybují kolem vody. „A dobrovolníci, kteří se při úklidu řeky scházejí, jsou úplně skvělí, jdou do toho opravdu srdcem a je vidět, že jsme doslova a do písmene na stejné lodi,“ dodala. Budoucnost projektu si netroufá předpovědět. „Ale myslím si, že by ta akce neměla umřít tím, že si řekneme, že je čisto. Řeka je čistá dnes, ale za týden přijde velká voda a všechno může být jinak,“ poznamenala Bára Čmelíková.

Úklid řeky Sázavy za odměnu

„Ta akce dneska symbolizuje tenhle region. Čistá řeka Sázava je pro nás vlastně odměna, protože když ji uklízíte v tolika lidech, tak z toho ani nemáte špatný pocit, je to vlastně radost,“ shrnul Martin Moravec, který se do projektu zapojil už v samém začátku. „Říkal jsem si tehdy, že je to super, že někdo v Čechách dělá takovou akci, protože v té době to bylo velice unikátní. Dneska díky Čisté řece Sázavě se dělá spousta podobných akcí. Za těch deset let mi to dalo strašně moc zážitků, radost z toho, že se nám daří řeku čistit, že je čistší, že se nám daří držet pohromadě tuto skvělou partu, inspirovat i další lidi. Víím o několika, kteří s námi začínali na Sázavě a dneska čistí Berounku nebo letos prvně Kamenici v severních Čechách,“ dodal Martin Moravec.

Sázavské díkůvzdání

Kdyby mohla, asi by poděkovala sama. Řeka Sázava ale mluvit neumí. Odvděčit se však přesto dokáže – po svém. Třeba kouzelnými okamžiky, které můžete prožít, když se necháte v loďce unášet jejími vlnami, když se pěšky nebo na kole zatouláte do jejích čarovných meandrů či ke krásným vyhlídkám nebo si jen posedíte na břehu a zaposloucháte se do zurčení její vody. Vždycky to bude pohlazením po duši.

Úklid očima dobrovolníků

Klára Ručková, učitelka ZŠ Potěhy (se žáky uklízela ve Vlastějovicích): „Je znát, že se řeka čistí, protože odpadků je čím dál méně, nasbírali jsme jich poměrně málo, nejčastěji šlo o plastové lahve a kusy igelitů. Je dobré, že se do úklidu zapojují i děti. Zatímco u řeky nepořádku ubývá, jinde

ho přibývá, třeba ve škarpách – nebylo by od věci vyčistit i je.“

Vanda Kubínová, Lípa pro venkov z.s.: „Organizovali jsme úklid Sázavy od Chřenovic po Zruč nad Sázavou, bylo tady zhruba 200 dobrovolníků, většina ze zá-

kladních škol, dětských domovů, výchovných ústavů. Kromě Sázavy jsme uklízeli i řeku Vrchlici od Malešova po Kutnou Horu, včetně okolí Velkého rybníka, tam bylo kolem 300 lidí, většinou dobrovolníků z občanského sdružení Denemark nebo ze základní školy, středního odborného

učiliště a Gymnázia Jiřího Ortena z Kutné Hory."

Soňa Křenová, starostka městysu Kácov: „Odpadků za těch 10 let, co sbíráme, ubylo a nepřibývají. Hodnotím projekt velice kladně. I lidi, kteří mají domy a chaty u řeky, nebo rybáři už tam tolik odpadků nenechávají. A samozřejmě to má pozitivní dopad i na děti, které s námi jezdí uklízet.“

Dominik Lisý, dobrovolník Kácov: „Jsem tady podruhé a baví mě to. Překvapuje mě, jak někdo může vyhodit rouru nebo plech do řeky. Nechápu to, takovým lidem bych rád vzkázal, že existují legální skládky a sběrné dvory, ať to jedou odhodit tam.“

Denisa Cibulková, manažerka projektu Čistá řeka Sázava, Posázaví o.p.s.: „Jsem mile překvapena, že odpadků letos hodně ubylo. Lidem, kteří odhodí papírek na zem, bych vzkázala, ať se k nám někdy připojí, aby viděli, kolik je práce za tím jejich lhostejností napravit. Přijde mi fantastické, že se řeka uklízí od pramene až k soutoku. A nejlepší je, že se na tom

dokázaly domluvit místní akční skupiny, vyšly si vstříc a spolupracují pod jednou hlavičkou projektu, koordinace pak není tak složitá. Překvapilo mě, že projekt žije i po deseti letech. Na začátku jsme si všichni mysleli, že se pojede tak dva roky, všechno uklidíme a bude čisto, ale ono to tak není.“

Petr Stránský – organizátor úklidu v Ledči nad Sázavou: „Uklízíme asi po šesté a dobrovolníků máme většinou dost. V prvních ročnících to bylo hodně špatný, odpadků bylo hodně, teď je jich tak desetkrát méně.“

Lenka Ochová z Kamenné Lhoty (s rodinou uklízela v Ledči nad Sázavou): „Bydlíme kousek od Sázavy a jezdíme sem na výlety, tak jsme si řekli, že pomůžeme dobré věci, a že uklidíme břehy Sázavy. Už nás nepřekvapuje, kolik nepořádku tu je, bohužel tomu tak je všude a snažíme se to rychle uklidit.“

Jaroslav Lhotka, Sbor dobrovolných hasičů Trhový Štěpánov: „K úklidu jsme se připojili v roce 2009, koupili jsme si na to

i člun, se kterým pomáháme uklízet Sázavu od střešovského splavu. Prioritně ale čistíme Štěpánovský potok. První roky bylo odpadků mnoho, teď se to lepší. Dobrovolníci se vždycky najdou, pomáhají nám také děti z hasičského sboru.“

Helena Soustružníková, ředitelka MŠ Radvanice (s dětmi uklízela potok z Radvanic): „Projekt Čistá řeka Sázava znám, osobně jsem se ho s bývalou školou, v níž jsem pracovala, účastnila pětkrát. Takže mi přišlo logické, že se zapojíme i se školkou. Chodíme hodně na vycházky do přírody, učíme děti, jak se v ní mají chovat, takže když vidí nějaký odpad, už vědí, že tam nepatří. Loni jsme šli sami vycházkou z Radvanic až k sázavskému tábořišti U Hrocha a sbírali odpadky, letos jsme se do projektu oficiálně přihlásili pod hlavičkou mateřské školy. Chodili jsme na vycházky do okolí, cestou sbírali do igelitových tašek odpadky a pak jsme šli vyčistit také místní potůček. Dětem neustále vysvětlujeme, co a proč děláme, už poznají, co je odpad, a že musíme přírodě pomáhat.“

Jaroslav Dušek: Uklidme si každý před svým prahem

Herec Jaroslav Dušek miluje řeku Sázavu natolik, že se neváhá do jejích vln ponořit ani v zimě. Často jezdí na svou chatu do osady Budín, odkud to má ke „Zlaté“ řece, co by kamenem dohodil. Nepřestal ji mít rád, ani když její voda už dávno není tak křišťálová, jak si ji pamatuje z dětství. Co by proto vzkázal dobrovolníkům, kteří každoročně v polovině dubna vyrážejí pod hlavičkou projektu Čistá řeka Sázava vyčistit její břehy? „Poděkování z celého srdce“, říká Jaroslav Dušek, který se zároveň zařadil mezi pravidelné donátory tohoto tradičního jarního úklidu řeky Sázavy.

„K Sázavě mám vztah velmi hluboký a těsný, protože už od útlého dětství, od svého roku nebo od dvou let jsem byl vozen k řece Sázavě vždycky na léto pod stan do osady Budín v městečku Sázava. Dnes tam máme chatu, tehdy tam dole u řeky byly stany. Pořád tam jezdím, pořád je to místo, které miluju.

Jakmile jsem na chatě, tak každý den plavu v řece, v lednu, prosinci, v jakémkoli počasí si jdu zaplavat, protože řeku Sázavu miluji,“ popsal Jaroslav Dušek svůj vztah k řece označované za jeden z nejromantičtějších českých vodních toků.

Zvláštní podle něj je, že projekt podobný Čisté řece Sázavě měl kdysi ve své hlavě. „Před léty jsem si říkal, že kdybych chtěl dělat něco kloudného, šel bych a od pramene postupně čistil řeku Sázavu. Jako dítě jsem si ji pamatoval čistou, v zimě bývala křišťálově průhledná – s kluky jsme vždycky viděli až na dno, obdivovali jsme, jak je ta voda čistounká. Říkal jsem si před lety, že by to bylo hezké, kdyby se to vrátilo, a najednou jsem zjistil, že existuje projekt úklidu řeky Sázavy, a to mě nadchlo,“ vzpomněl Jaroslav Dušek.

Věří, že se na řeku v městě Sázavě jednou

vrátí i bagr, který z ní kdysi těžil říční písek. „Býval nad jezem, čistil řeku od usazeného bahna. Představuji si, že by mohl být na elektrický pohon, nedělal by zplodiny ani hluk, jen by tam tak na tom pontonu popojížděl, jako to bývalo za mého dětství. Těžil by písek, a tím by dno neustále pročišťoval,“ popsal svůj sen.

Přes každoroční úklid řeky Sázavy nepořádku na jejích březích výrazně neubývá. Podle Jaroslava Duška to není jen tím, že by lidé byli lhostejní k přírodě. „Myslím si, že lidé jsou lhostejní hlavně sami k sobě. Kdyby trochu přemýšleli, tak by pochopili, že naše planeta je vlastně naše tělo, proto ji nemůžeme znečišťovat. Každý by měl proto začít u sebe, ve své hlavě,“ poznamenal Jaroslav Dušek. Podle něj by stačilo řídit se citátem Matky Terezy: „Kdyby si každý zamezl před vlastním prahem, bylo by na celém světě uklizeno“.

Setkání místních aktérů kolem řeky Sázavy – cesta k prameni

Kde pramení řeka Sázava, kterou si každoročně na jaře berou do péče stovky dobrovol-

níků? To se vydali na jaře zjistit organizátoři tradičního úklidu známého pod názvem Čistá řeka Sázava do okolí Škrdlovic na Vysočině. Právě tady se nachází pramen (nebo vlastně tři prameny) vodního toku, který patří k nejromantičtějším v Česku.

Po staletí se vedly dohady o tom, kde řeka Sázava pramení. Za historicky prapůvodní pramen byl v minulosti označován Stržský potok, později Karlovský potok a Stružný potok. Žulový kámen označující prameniště byl nakonec postaven v lese mezi Šindelným

a Kamenným vrchem v chráněné krajinné oblasti Žďárské vrchy, proto je přístup k němu omezen. Nevede k němu žádná značená cesta, jen pěšinka hustým lesním porostem. Najít ho mají mnohdy problém i místní.

Vycházka k prameni byla součástí setkání zástupců obcí a partnerů kolem řeky Sázavy, které se uskutečnilo v rámci projektu spolupráce nazvaného Řeky se mění. Realizovaly ho společnosti Posázaví o.p.s., Královská stezka o.p.s., Lípa pro venkov z.s. a Rakovnícko o.p.s.

Pohádka o zatraceném vozembouchu

Žil byl jeden vozembouch (pro nezavěšené: hudební nástroj groteskních tvarů postavený z toho „co dům dal“). Nebyl to žádný urostlý jedinec: kolem metru vysoký, na tenké tyčce navlečený plechový bubínek, pár drátěných tyček ověšených pivními zátkami a barevnými střípci, nahoře rozesmátá „hlava“ vyrobená z plastové lahve. Na první pohled nic moc, ale na druhý pohled parták k pohledání. Kam přišel, tam bylo tuze veselo, nezkažil žádnou legraci. Se svým osmdesátiletým „otcem“, vyhlášeným harmonikářem, hrával na zábavách, po hospodách, mejdanech...

Šel doslova z ruky do ruky: z otce na dceru, z dcery na syna... až mu jednou praskl bubínek a dohrál. Světla ramp pro něj přestala svítit. Majitelka Ivanka ho odklidila z očí do temnoty chladného sklepa. Vozembouch pak dlouho čekal na vysvobození. Přišlo v podobě obyčejného generálního úklidu. Spolu s dalším nepotřebným harampádím

skončil ve sběrném dvoře. Ale do propadlité dějin tam nezapadl. Možná se ho někomu zželelo, možná zaujal jeho zjev... jednoho dne se proměnil v neotřelou ozdobu zdi sběrného dvora. A visel by na ní možná dodnes, kdyby...

... kdyby tam nezavítala parta nadšenců chystajících se natočit videoklip, v němž hlavní roli sehrálo právě harampádí. A mezi odpadky přišli hledat potenciální komparzisty. Starý vozembouch jim učaroval natolik, že bez něj odmítli odejít. Slovo dalo slovo a zatracený / ztracený hudební nástroj zažil návrat ve velkém, a to – považte – hned na filmové plátno! Odměnou za měsíce ústrků mu byla zasloužená „minuta slávy na červeném koberci“.

Po skončení natáčení se opět vydal na cesty. Putoval z kufru jednoho auta do druhého. A při jedné takové překládce zaregistrova-

la nesmělé zacinkání jeho pivních rolničků žena sedící na zadním sedadle – Ivanka. Zvědavě se otočila a nevěřila vlastním očím – dívala se do „rozesmáté tváře“ svého vozembouchu. Ač se s partou filmařů kamarádí, vůbec netušila, že se v sázavském sběrném dvoře stal terčem jejich zájmu právě její bývalý „parták do nepohody“.

Za krásný příběh děkuji Ivance Danešové.

Aneta Langerová podpořila videoklipem projekt Čistá řeka Sázava

Podporou projektu Čistá řeka Sázava a zároveň oslavou dobrovolnictví je nový videoklip natočený k desátému ročníku jarního úklidu řeky Sázavy. Netradiční snímek režisérky Olgy Špátové měl premiéru v rámci Koncertu Anety Langerové a Večera pro dobrovolníky.

Aneta Langerová strávila v polovině dubna na řece Sázavě celé tři dny. Na rozdíl od předchozích let ji ale v lodi bylo vidět spíše než s odpadkovým pytlek s kytarou v ruce. Přesto řece pomáhala. Natáčela totiž videoklip propagující projekt Čistá řeka Sázava. „Podle scénáře jsme z řeky doslova lovili různé věci, které jsme pak přeměnili na hudební nástroje,“ prozradila Aneta. Zalitovala, že kvůli natáčení se do skutečného úklidu řeky letos nezapojila. Povalující se odpadky ji ale nenechaly klidnou, a když byla příležitost, upozornila na ně dobrovolníky, kteří na lodích brázдили řeku v blízkosti natáčecího štábu.

Scénář příběhu vymyslela a režírovala Olga

Špátová. „Aneta s několika dalšími ‚herci‘ sjíždí na pramici řeku a loví z ní předměty, jako například pero z matrace, valchu, kufr, staré rádio... a postupně na ně začínají hrát. Rytmická melodie na motivy Anetiny písně Svatá Kordula provází celý klip,“ poodhalila filmový děj Olga Špátová. Pochválila nejen výkon sázavského ochotníka Zbyňka Mareše, který zahrál napraveného hříšníka, ale

také celého týmu lidí, který se na natáčení podílel, od sázavských hasičů po dobrovolníky pomáhající s úklidem řeky.

„Dobrovolnictví je pro mě velice důležité a silné téma. Setkala jsem se s ním při svých cestách v zahraničí, u nás ale není samozřejmostí,“ říká Olga Špátová. Příkladem nezištné pomoci je podle ní právě úklid řeky Sázavy, kterého se v minulosti osobně zúčastnila. Nadchlo ji přátelství i radost, které vládly v partě lidí pomáhající řece od tun odpadků. „Jdou do toho s energií i srdcem. Pracují, smějí se u toho, radují se... vnímám to jako něco nádherného. Pomoc druhému člověku je podle mne největším smyslem života. A je to taky důvod, proč jsme videoklip k desátému výročí projektu natočili. Za těch deset let se toho tolik změnilo a řece se určitě ulevilo,“ poznamenala Olga Špátová.

Na řeku Sázavu za sběrem odpadků i partou kamarádů

Můžeme s naprostou jistotou říci, že projekt s názvem ČISTÁ ŘEKA SÁZAVA se stal úspěšným. Důkazem toho všeho je, že za 10 let zmizelo několik set tun odpadu, a to díky každoročnímu setkávání nadšenců, kteří se scházejí pro dobrou a smysluplnou věc. Do projektu se aktivně zapojují lidé, kterým není jedno, v jakém prostředí žijí. Pro některé z dobrovolníků se každoroční čištění tak stalo milou povinností a dokonce i tradicí. Lidé, žijící v okolí, si berou dobrovolníky příkladem a černé skládky z chatářských oblastí pomalu mizí. Významná je také účast dětí, které jsou tímto vedeny k zájmu o ochranu životního prostředí. Tím si vychováváme budoucí ohleduplnou generaci.

Ukazatelem úspěšnosti projektu je také rozšíření působnosti čištění na přilehlé potoky a samotný pramen řeky Sázavy. Jestli to půjde takhle dál, možná budeme v budoucnu čistit nejen celou délku Sázavy, ale také celý tok řeky Vltavy, Labe nebo i samotné Severní moře.

Ruku v ruce s vývojem a úspěšností projektu jde také odpovídající míra propagace, bez které bychom nebyli tam, kde jsme.

Důležitá je hlavně náročná příprava a organizace celého projektu, která vyžaduje spoustu času, energie a zařizování ze strany týmu pracovníků obecně prospěšné společnosti Posázaví. Ti se starají například o stravování, ubytování, veškerou koordinaci, zajišťují odvoz odpadu, a tím vším připravují

kvalitní zázemí pro dobrovolníky, čehož si velice vážíme a děkujeme za to.

Rozhodně nejlepší věcí na projektu Čistá řeka Sázava je poznávání nových lidí. Z těch se mohou stát dobří kamarádi, kteří si vedle tvrdé práce umí užít i velké množství zábavy. Když se navíc sejde parta lidí, kteří si padnou do noty, vznikne takzvané prave jádro, které se schází i mimo úklid řeky.

Něco podobného se stalo i na našem úseku a já si toho opravdu cením. Mám kolem sebe lidi, kterých si vážím, obdivuji je a zažívám s nimi super zábavu. Projekt nás dokázal natolik semknout, že si na čištění vlastně jedeme odpočinout od každodenního shonu a užít si to! Říkám si, že nás to čištění doslova pohltilo a žijeme jím naplno.

Každý rok se nám v hlavě rodí různé nápady, jak tuto aktivitu zvětšit a prezentovat lidem zábavnou formou. Zatím se neobjevil nápad, který bychom nedokázali zrealizovat. Asi nejvíce jsme se vyřádili na přípravě módního časopisu a modelingové přehlídce šatů a doplňků z odpadků, které se setkaly s velkým ohlasem. Touto tvořivostí podporujeme fakt, že po nás zůstanou určité záznamy či hmatatelné věci, kterými se projekt může prezentovat v tak trochu netradiční a vtipné formě a zároveň být inspirací pro budoucí ročníky či ostatní úseky. Zapojit se může určitě každý!

Nyní uzavíráme první dekádu tohoto projektu a zároveň s 11. ročníkem otevíráme další nové výzvy. Sejdeme se tu za dalších 10 let? Bude nás příroda pořád potřebovat? Nebo osvěta lidí zafunguje natolik, že naší pomoci již nebude třeba v takovém množství? Nebo snad nebude potřeba vůbec? Jedno je ale jisté, odpadky, které jsou nešvarem dnešní konzumní společnosti, tu budou pořád. Je to vlastně takový nikdy nekončící proces!

Bára Obstová

Příjemná tečka za letošním sázavským gruntováním

Na zahradě Hotelu TÝNEC v Týnci nad Sázavou se nás 22. května sešlo na 300. Někdo přišel na koncert Anety Langerové, někdo na tradiční Večer pro dobrovolníky. Obě party se ale nakonec tak nějak přirozeně proluly a bylo z toho příjemné setkání. Kdoví, možná někdo z návštěvníků, kteří si původně jen přišli poslechnout Anetiny písničky, napřesrok rozšíří řady dobrovolníků...

s časem, na řadu přišel kolotoč telefonátů, na jehož konci byla zapůjčená elektrocentrála (jejich služeb nakonec nebylo třeba, energetici závadu odstranili). Koncert sice začal s mírným zpožděním, na atmosféře mu to ale neubralo. Aneta představila několik písní ze svého nového alba Na Radosti a přidala i osvědčené hity, které si publikum zazpívalo spolu s ní.

Pak přišla na řadu tradiční prezentace dobrovolníků, kteří pomáhali s úklidem břehů řeky mezi Kácovem a Pikovicemi. Vzhledem k tomu, že se většinou jedná o skalní přízvisce projektu, z jejich vystoupení bylo možné vyčíst, že je práce i setkání s kamarády bavily. Nezklamali opět dobrovolníci z 3. úseku, kteří vtipnou divadelní etudou provedli diváky celým desetiletím úklidu. Pohodu a dobrou náladu bylo možné vyčíst i z fotografií, kterými se na akci v Týnci pochlubily další party uklízejících.

Prezentace jednotlivých úseků byly prokládány virály – krátkými filmovými upoutávkami – na nový videoklip Olgy Špátové Drž rytmus s Čistou řekou Sázavou, který měl premiéru právě během zmíněného večera. Ke zhlédnutí je na:

www.youtube.com/watch?v=1S3Z_xECQDw&feature=youtu.be

Snímek vznikl v rámci letošního jarního úklidu břehů řeky Sázavy. Účinkují v něm Aneta Langerová, Zbyněk Mareš, Marie Štípková, Lucie Linhartová, Denisa Cibulková, Jakub Zitko, Josef Horáček a dobrovolníci projektu Čistá řeka Sázava.

jt

Čistá řeka Sázava dostala k desetinám svůj web

Projekt Čistá řeka Sázava dostal k desátým narozeninám svůj samostatný web. Zájemcům o tento tradiční jarní úklid řeky stačí

zajít na www.cistarekasazava.cz, kam byly přeměřovány nejen všechny dostupné údaje o minulých ročnících, účastnících, dár-

cích a sponzorech, ale také tiskové zprávy, fotografie a všechny potřebné informace o samotném projektu a účasti v něm.

Jména dobrovolníků, kteří se zúčastnili úklidu na řece Sázavě, na úseku Kácov–Pikovice

1. úsek

Bárta Matěj, Benko Peter, Buzek Ondřej, Čichovský Václav, Doktorová Klára, Döme Filip, Gabrielová Eva, Hlůže Jiří, Horáček Václav, Houda Jan, Houda Josef, Jedlička Jindřich, Kevický David, Konvalina Ondřej, Konvalinová Alena, Kruliš Ondřej, Křenová Soňa – *vedoucí úseku*, Kůta Štěpán, Lisý Dominik, Lisý Jan, Lunga Petr, Lungová Anna, Macejková Karolína, Macejková Markéta, Málková Dita, Marešová Hana, Matoušková Marie – *zásobování*, Matoušková Zuzana – *zásobování*, Mrázek Adam, Musílková Radka, Neterdová Tereza, Nováková Anna, Nožka Tomáš, Ottlová Michaela, Pacanda Marek, Pacl Marek, Pavlík Jan, Pokorný Jakub, Poslušný Leoš, Procházka Jaroslav, Příbýl Marek, Rejholcová Martina, Ryšavá Anna, Starosta Daniel, Šaněk Jiří, Šmíd Martin – *instruktor*, Štokr Pavel, Tichá Šárka, Ujcová Eva, Vaňková Monika, Vilímková Dana, Vojta Stanislav – *nákladák*, Vorel Michal, Zbejvalová Hana, Zbejvalová Tereza, Zíma Dalibor – *lodě*, Zímová Anna. ZŠ Divišov, ZŠ Kácov.

2. úsek

Aubrechtová Anežka, Cibulka Albert, Cibulka Janek, Cibulka Oskar, Cibulka Vilém, Cibulková Denisa, Dřížal Lukáš, Dubnová Simona, Felcman Martin, Hruška Zbyněk – *instruktor*, Hrušková Jana, Hrušková Martina, Husenica Josef ml., Husenica Josef st., Husenicová Klára, Hušková Nikola, Kaplan Ondřej, Kašparová Martina, Kogut Vilém, Komárková Eliška, Kotásek Josef, Kottková Dominika, Kratochvíl Adam, Kratochvíl Miro-

slav – *vedoucí úseku*, Kratochvíl Tomáš, Kuneš Luboš, Laštovka František, Mandíková Hana, Marečková Ivana, Měřička Bohuslav, Nejedlo Michal, Novák Jan, Páv Aleš, Perničková Markéta, Pessr Jiří, Píša Lukáš, Poustka David – *nákladák*, Prousková Vendula, Přenosilová Renata, Růžička Lukáš, Sahula Vítězslav, Schierová Anna, Schwarz David, Schwarz Petr, Schwarzová Ilona, Schwarzová Klára, Soběslavská Kristýna, Sopr Martin – *lodě*, Srbková Tereza, Švimberský Zbyněk, Škvor Jakub, Škvor Josef ml., Škvorová Kateřina, Škvorová Marie – *zásobování*, Šraierová Zuzana, Vnouček Stanislav – *zásobování*, Zelený Šimon, Zelený Štěpán – *instruktor*, Žák František. Tým M&M reality, pobočka Benešov.

Videoklip Čistá řeka Sázava natáčeli:

Hanousek Jiří, Horáček Josef, Horáčeková Iva, Hyksa Lukáš, Kaňka Ondřej, Kocourek Jindřich, Konvalinka Jakub, Kopřiva Martin, Kroupa Vítězslav, Kubec Tomáš, Langer Nikola, Langerová Amélie, Langerová Aneta, Linhartová Lucie, Mareš Zbyněk, Měchura Václav, Mika Radek, Moravec Ali Jan, Polesný Matěj, Sklenářová Šárka, Špátová Olga, Štipková Marie, Vašíčková Kristýna, Voves Jakub, Zitko Jakub a dobrovolníci projektu Čistá řeka Sázava.

3. úsek

Aubrecht David, Bárta Tomáš, Bihariová Kristýna, Blíha Jiří, Blíhová Radka, Boušková Adélka, Boušková Berenika, Boušková Bohunka – *zásobování*, Brachtlová Iveta, Budinová Tereza, Campodoniová Pavla, Cigánek Radim, Čmelíková Bára – *vedoucí úseku*, Danešová Iva – *zásobování*, Danešová Martina, Davidková Petra, Dohaničová Aneta, Fořt Vláda – *instruktor*, Gabrielová Blanka, Heczek Martin, Herout Kryštof, Chlumská Martina, Jícha Ladislav, Jirásková Aneta, Kálaziová Andrea, Kaucnerová Ida, Klepiš Antonín, Knittl Marek, Knittl Matyáš, Knittlová Petra, Kollmannová Miroslava, Korecký Viktor – *instruktor*, Kovačka Petr – *lodě*, Kovář Franta, Kraková Adéla, Kraková Natálie, Krčál Josef – *nákladák*, Krchová Zuzana, Lajgner Tomáš, Lišková Sára, Macků Nikola, Marek Lukáš, Mejdrová Salemová Ludmila,

Musilová Veronika, Nešporová Eva, Novosad Vojtěch, Obst Roman, Otradvocová Hana, Pazdera Tomáš, Pelz Eckart, Ruml Václav, Salem Jerome, Salem Matthias, Salemová Bella, Satran Pavel, Solivaň Martin, Šarf Radek, Šlehobr Daniel, Šmíd Dobroslov, Štěpánková Martina, Štolla Jan, Štolla Václav, Šváb Petr, Trnková Zuzka – *instruktor*, Uhrová Václava, Včeláková Jana, Verneřová Eliška, Viznerová Ludmila, Vondráčková Dana, Vrba Vojtěch, Zdráhalová Martina, Žaba Michal, Žarko Petr – *zásobování*. SDH Hvězdovice, Mateřské centrum PUTTI, o.s., MŠ Radvanice, ZŠ TGM Mnichovice, ZŠ Stříbrná Skalice, ZŠ Sázava, ZŠ praktická a speciální Uhlířské Janovice.

4. úsek

Barková Pavlína, Bartoň Petr, Bayer Martin, Bednářová Jitka, Benda Tomáš, Bernold Honza, Bernoldová Dagmar, Biolek Jaromír – *lodě*, Blažek Michal, Bóka Adam, Dolanská Dana, Dřížhalová Marie, Dvořák Radek – *zásobování*, Dvořák Václav, Fialová Zuzana, Hájek Radim – *vedoucí úseku*, Heřman Karel, Höhnová Martina – *zásobování*, Holakovský Jan, Hricová Alžběta, Chocholoušek Martin, Chovancová Zuzana, Chromata Martin, Jahoda Martin, Janda Jan – *nákladák*, Jursík Michal, Jursíková Kateřina, Kaška Josef, Kašková Iva, Kašpar Matěj, Kašparová Kateřina, Kešner Martin, Kešnerová Pavla, Kopecký Martin, Kroupová Jana, Kršňák Vladimír, Kulhavá Eva, Kulík Štěpán, Lašková Eva, Novák Martin, Novotný Honza – *instruktor*, Otradovec Dušan – *nákladák*, Pánek Jan, Pešák David, Pešák Lukáš, Pešáková Iveta, Peterka Marek, Slezák Ondřej, Stodolicová Miroslava, Stříbrská Irena, Stříbrský Jiří, Svoboda Jakub, Svobodová Nela, Šámalová Tereza, Šípek Jiří, Škvor Ondřej, Škvor Vojtěch, Šobišková Eva, Švancarová Veronika, Tóthová Timea, Trefil Vladislav, Trnková Veronika, Vacková Hanka – *instruktor*, Vašík Martin, Vitková Blanka, Zágora Ondřej, Zápotocká Ella, Zoblíva Aneta. ZŠ Teplýšovice > Antoň Matyáš, Bezděková Kristýna, Černý Miloš, Doležal Adam, Doležal Martin, Fišer Martin, Hendrych Jan, Kade-

>>>

rábek Jan, Kohel Richard, Kopřiva Vojtěch, Koudelková Kateřina, Kratochvílová Tereza, Kurcová Charlotta, Mikolášková Petra, Nepřaš Radim, Nepřaš Vojtěch, Ottlová Alena, Ottlová Kristýna, Pejša Adam, Pejša Filip, Pejšová Mirka, Pilátová Karolína, Provazník Marek, Provazník Josef, Smrkovská Nikola, Smrkovský Petr, Srbová Kateřina, Starostová Klára, Škvor Filip, Vaněček Michal, Votruba Roman, Votrubová Lucie, Zdeňková Petra, Zima Jiří. ZŠ Čerčany, Mateřské centrum MOTÝLEK, Týnec nad Sázavou.

5. úsek

Birgis Danibu, Borovan Aleš, Bretšnajdr Václav, Bretšnajdrová Adéla, Bretšnajdrová Ivana, Feiglová Michalla, Hladík Tomáš,

Hrabalová Eliška, Hromádková Hana, Hudrlik Roman, Chávez Lois, Chot eun Ha, Indra Ladislav, Jain Adish, Kopecká Alena, Kosová Petra, Kříž Jan, Kučera Jaroslav, Kučerová Věra, Kuchta Jaromír, Laitl Martin, Lamriben Sabine, Macák Jiří, Marek David, Marek Jan – *instruktor*, Mašek Miroslav, Mašková Argira, Mašková Kateřina, Mašková Kristýna, Matoušek Martin, Michal Tomáš, Moravcová Kateřina, Moravec Martin – *vedoucí úseku*, Novotná Lenka – *instruktor*, Oktábcová Jitka, Possum Mirka + Julinka, Possum Tomáš, Pošmurná Veronika, Pošmurný Václav – *zásobování*, Povolný Marek, Rakovická Lenka, Sargia Aria, Soperová Alžběta, Stock Erik, Šemíková Edinka, Šindelář Karel, Šmejkal Petr, Štefková Jolana, Šulcová Iva, Válek Bedřich,

Vodrážková Jana, Vondřejcová Marcela, Zajíčková Veronika, Zemanová Bohunka – *zásobování*, Zemanová Klára, Zoul Roman – *nákładák*. Jílovská unie kamarádů, Obecní úřad Krhanice, Okrašlovací spolek v Jílovém u Prahy, SDH Pecerady, ZŠ Krhanice, ZŠ Týnec nad Sázavou (ulice Komenského a Benešovská).

Poskytnutá materiální a organizační pomoc

Bisport s.r.o.
generální partner
zapůjčení lodí, doprovodná vozidla s řidiči
www.bisport.cz
facebook: bisport

POVODÍ VLTAVY, státní podnik
generální partner
odvoz odpadků na skládku
www.pvl.cz
facebook: povodivltavy

Benecentrum, s.r.o., Benešov
poskytnutí vody pro všechny dobrovolníky + sušenky
Benešová Daniela
pomoc při zásobování 3. úseku
Benešovský deník
mediální partner
Biolek Jaromír
řidič doprovodného vozidla
Brabcová Eva
pečení štrůdlu
Brošová Líba
pečení buchť
Brzybohatý Vladimír
poskytnutí zázemí kempu Pod Vrbou
Bubeníková Jana
potraviny
Čmelíková Bára
vedoucí 3. úseku, pečení buchť
Danešová Ivana
organizační pomoc, potraviny
Danešová Květa
pečení buchť
Danko Martin
poskytnutí zázemí U Hrocha
Doubková Terežka
pečení buchť
Dvořák Radomír
zásobovací tým
Grejrová Anna
svačina u řeky, pečení buchť
Hájek Radim
vedoucí 4. úseku
Havliková Helena
potraviny

Hortigová Monika
pečení muffinů
Hostinec „U Zlaté hvězdy“, Jiří Mašata
poskytnutí oběda
Hotel Alex, Josef Doležel, Leděčko
poskytnutí noclehu, večeře a snídaně 100 porcí
Hotel kemp Kormorán, Zlenice
poskytnutí zázemí
Hotel Nad Řekou s.r.o.
stravování v průběhu celé akce za zvýhodněné ceny
Hotel Troníček Jílové, Žampach
poskytnutí večeře a zázemí
Hostinec Vranov, Pavel Šturm
stravování v průběhu celé akce za zvýhodněné ceny
Höhnová Martina
zásobovací tým, pečení buchť
Chobotová Katka
pečení buchť
CHOPOS – svazek obcí, Miroslav Kratochvíl
organizační pomoc manažera svazku, vedoucí 2. úseku
Jílovská unie kamarádů, Jílové u Prahy
poskytnutí noclehu
Jirovská Líba
potraviny
JSDH Sázava
technická pomoc
Justová Marika
pečení buchť
Kalašová Jaruška
pečení buchť
Kešnerová Pavla
pečení buchť
Klub Lávka, Chocerady
poskytnutí louky na oběd
Kotrbová Marie – Koma Benešov
ochranné rukavice
Kovačka Petr
zapůjčení a doprava lodí
Králová Míla
potraviny

Kratochvílová Ilona
pečení buchť
Kratochvílová Marie
pečení buchť
Křenová Soňa
vedoucí 1. úseku
Kunešovi František a Iveta (Hostinec U Pudílů)
poskytnutí noclehu
Kunešová Marie
pečení buchť
Lékárna U Zlatého orla, Benešov
vybavení lékárníček
Lišno a.s.
ochranné rukavice, uzené ryby
Matoušek Martin – úklidové práce
pytle na odpad, ochranné rukavice
Matoušková Marie
zásobovací tým
Matoušková Monika
pečení buchť
Matoušková Zuzana
zásobovací tým
MC PUTTI, Mateřské centrum Domeček v Sázavě
poskytnutí zázemí
Město Trhový Štěpánov
uložení odpadků na skládku
Moravec Martin
vedoucí 5. úseku
Motorest U Rybiček
poskytnutí večeře
Němec Miroslav
materiální zajištění
Obec Poříčí nad Sázavou, ZŠ a MŠ Poříčí nad Sázavou
poskytnutí noclehu
Obec Soběšín
zajištění večeře a snídaně
Ottlová Michaela
pečení buchť
Pension Čtyřlístek – Jan a Hana Filipovi
Šternberské koláče, poskytnutí zázemí, noclehu a potravin

Pivovar Ferdinand, s.r.o.
občerstvení
Pivovar Kácov, restaurace Šalanda
poskytnutí obědů
Possum Mirka
zásobovací tým, pečení buchť
Pošmurná Hermína
pečení buchť
Pošmurný Václav, Zemanová Bohunka
doprava, zásobovací tým
Převozník, Říční lázně Senohraby
poskytnutí zázemí
Půtová Anna
pečení buchť
Racek Jarda, Kamenný Přívoz
poskytnutí oběda za zvýhodněné ceny a zázemí
Rádio Blaník
mediální partner
Real, s.r.o. – SPORT – AREÁL SAMOPŠE
poskytnutí noclehu
Restaurace Na Marjance, Stříbrná Skalice
poskytnutí večeře za zvýhodněné ceny a zázemí
Restaurace U Kovářů, Benešov – Zvěřinovi
poskytnutí oběda a večeře
Restaurace U Libora s.r.o., Rostislav Rezek
stravování v průběhu celé akce za zvýhodněné ceny
Restaurace U Sokola Divišov, Vondrák Ivan
poskytnutí oběda 124 porcí
SÁZAVA TOUR – Martin Sopr
zapůjčení a doprava lodí
Síbrtová Jana
pečení buchť
SK Chocerady – fotbalový klub
poskytnutí noclehu
Stavos Benešov s.r.o.
ochranné rukavice

Stibůrková Hana
pečení buchet
Šindelář Stanislav
ovoce pro dobrovolníky
Škvorová Anna
pečení buchet
Škvorová Hana
pečení buchet
Škvorová Marie
poskytnutí potravin, zásobovací tým
Šolarová Iva
pečení buchet

Tábořiště u Karla, Český Šternberk
poskytnutí oběda a zázemí
Technické služby Benešov
uložení odpadků na skládku
TJ Kavalier, Pospíšilová Monika
ubytování v sokolovně Sázava
Tůmová Jaroslava
PR projektu
Van Gillern, s.r.o.
pytle na odpad
Vnouček Stanislav
doprava, zásobovací tým

Vrtiška Vít – AV Servis
hygienický spotřební materiál
Vysloužilová Markéta
pečení buchet
Wrigley Confections ČR, kom. spol.
sladkosti
Zachová Jaroslava
pečení buchet
Zimová Anička
organizační pomoc a poskytnutí zázemí vodácké ubytovny Kácov

Zíma Dalibor
řidič doprovodného vozidla
Znameníček Aleš
zapůjčení auta
ZŠ Krhanice, Obec Krhanice
poskytnutí zázemí, WC, sprcha
Žarka Petr
doprava, zásobovací tým
Žarková Laděnka
pečení buchet, potraviny

Čistá řeka Sázava 2015 v číslech

organizátoři	úsek	km	počet dobrovolníků	množství sebraného odpadu v tunách
Havlíčkův kraj o.p.s.	Polníčka, Žďár nad Sázavou, Hamry nad Sázavou, Sázava, Přibyslav, Stříbrné Hory, Pohled	25	250	0,400
Královská stezka o.p.s.	Havlíčkův Brod – Chřenovice ČD	60	520	4,000
Lípa pro venkov z.s.	Chřenovice ČD – Chabeřice	30	340	3,500
MO ČRS Soutice, SDH Soutice	Chabeřice – Kácov-zastávka Střechov	8,7	48	0,760
Posázaví o.p.s	Kácov-zastávka Střechov až Pikovice	89	1 549	17,223
CELKEM		212,70	2 707	25,883
MC PUTTI, Sázava	Dojetřický potok		22	1,000
Život v Hradci a okolí, o.s.	Jevanský potok		48	2,500
MO ČSSD Benešov	Benešovský potok		23	3,240
SDH Trhový Štěpánov	Štěpánovský potok		26	1,500
Lípa pro venkov z.s.	řeka Vrchlice		250	2,750
CELKEM			369	10,990
CELKOVÉ POČTY			3 076	36,873

GENERÁLNÍ PARTNEŘI PROJEKTU

Povodí Vltavy, státní podnik
Bisport s.r.o.

HLAVNÍ PARTNEŘI PROJEKTU

ČEPS, a.s. 60 500 Kč
Lesy České republiky, s. p. 50 000 Kč

PARTNEŘI PROJEKTU

příspěvek hmotný či finanční od 20 000 Kč

Media Marketing Services a.s. 45 617 Kč
Jaroslav Dušek 35 000 Kč

DONÁTOŘI PROJEKTU

příspěvek finanční do 19 999 Kč

Obec Kamenný Přívoz	11 000 Kč	Martin Šmíd	3 000 Kč
Obec Lštění	10 210 Kč	Obec Drahňovice	3 000 Kč
Obec Chocerady	10 000 Kč	Obec Samopše	3 000 Kč
Zdeněk Sternberg	10 000 Kč	Obec Zbizubý	3 000 Kč
Město Sázava	10 000 Kč	Obec Tichonice	3 000 Kč
Městys Rataje nad Sázavou	8 641 Kč	Jaroslav Procházka	2 500 Kč
Město Týnec nad Sázavou	6 000 Kč	Městys Kácov	2 000 Kč
Obec Hradištko	6 000 Kč	Obec Krňany	2 000 Kč
Obec Čtyřkoly	5 404 Kč	MO ČRS Český Šternberk	2 000 Kč
Městys Divišov	5 000 Kč	Obec Úžice	1 618 Kč
Město Jílové u Prahy	5 000 Kč	Jan, Hanka, Jan ml. Filipovi	1 500 Kč
Městys Český Šternberk	5 000 Kč	Eckart Pelz	1 500 Kč
Obec Lešany	5 000 Kč	Jana Kubánková	1 000 Kč
Obec Přestavky u Čerčan	5 000 Kč	Milena Štěpánková	500 Kč
DHI a.s.	5 000 Kč	Mirka Possum	500 Kč
Obec Petrov	5 000 Kč	Milena Mukařovská	400 Kč
Obec Čerčany	4 919 Kč	Jiří Batěk	333 Kč
Obec Stříbrná Skalice	4 256 Kč	Jan Suchý	200 Kč
Marie Kotrbová – Koma	4 055 Kč	Markéta Pazderová	200 Kč
Obec Krhanice	4 000 Kč	Luboš Pivarčí	200 Kč
Petr Nemšovský	3 500 Kč		

Vedeme elektřinu nejvyššího napětí

Galerie projektů

Městys Načeradec – Multifunkční dům Da-měnice

Podaná žádost: 19. 12. 2012

Realizace projektu: 2. 6. 2014–28. 11. 2014

Popis projektu:

Předmětem projektu byla změna stávajícího objektu bývalé školy spočívající ve stavebních úpravách a v jejím půdorysném rozšíření o zádveň, technickou místnost, krytou

terasu a venkovní terénní úpravy včetně osazení prostranství lavičkami.

Vzniklo mnohostranně využitelné zázemí pro hasiče, hasičky, rybářské spolky, včelaře, chovatele, myslivce, ochotníky i ostatní spolky a občany. Rozšířily se možnosti aktivního trávení volného času po celý rok. Projekt podpořil spolkovou činnost v obci,

zkvalitnil její občanskou vybavenost, přispěl ke zvýšení soudržnosti a pospolitosti místních občanů. Zatraktivnil také veřejné prostranství, které se může využívat pro další společenské a kulturní akce.

Financování projektu:

Výše dotace:	1 799 999 Kč
Spoluúčast žadatele:	793 389 Kč
Celkové náklady projektu:	2 593 388 Kč

Jana Perníčková – Rekonstrukce venkovní jízdní

Podaná žádost: 17. 12. 2012

Realizace projektu: 11. 8. 2014–2. 3. 2015

Popis projektu:

Výsledkem projektu je zrekonstruovaná venkovní plocha o velikosti 1 763 m², která nabídne návštěvníkům Farmy Heroutice ce-

loroční možnost sportovního a společenského využití. Díky bezbariérovému přístupu ji budou moci využívat i zdravotně postižení. Pořádat se zde budou i závody agility – sport pro psy podobný koňskému parkuru. Na ploše stávající jízdní byl obnoven povrch včetně drenážního systému. Současně bylo provedeno nové ohrazení jízdní. Po obvo-

du jízdní byl vybudován mlatový chodník a upraveno blízké okolí.

Financování projektu:

Výše dotace:	651 784 Kč
Spoluúčast žadatele:	471 770 Kč
Celkové náklady projektu:	1 123 554 Kč

CHOPOS – Naučná stezka k rozhledně Špulka

Podaná žádost: 29. 1. 2014

Realizace projektu: 10. 3. 2014–18. 3. 2015

Popis projektu:

Výstupem projektu je atraktivní a naučné místo uprostřed mikroregionu CHOPOS,

v území ležícím poblíž významných památek, v blízkosti okresního Benešova a nedaleké Prahy. Je dalším nástrojem, jak atraktivní formou zdržet lidi ve volné krajině. Projekt přispěl k posílení identity člověka s územím mikroregionu. Nabídl návštěvníkům informace o zdejší přírodě. Zapojily se

do něj další organizace z regionu – skauti, myslivci a včelaři.

Financování projektu:

Výše dotace:	380 995,00 Kč
Spoluúčast žadatele:	46 201,89 Kč
Celkové náklady projektu:	427 196,89 Kč

Jiří Sternberg – Obnova zahradních pavilonů – okna, dveře, komíny

Podaná žádost: 19. 12. 2012

Realizace projektu: 16. 6. 2014–16. 6. 2015

Popis projektu: Výsledkem projektu je osazení veškerých výplní otvorů na zahradních pavilonech zámku Jemniště, a to jak vnitřních, tak i vnějších, a dodělání komínů, včetně komí-

nových hlavic. Vzhledem k souběžným pracím na opravě fasád, které jsou hrazeny z vlastních prostředků majitele, dojde k ukončení oprav vnějšího obvodového pláště. Pavilony budou svým vzhledem u návštěvníků podtrhovat kladný dojem z návštěvy zámeckého areálu. Před pavilony budou umístěny informační tabulky, na kterých budou prezentovány zajímavosti

vztahující se k daným objektům (například výsledky dendrochronologického datování trámů, které jsou součástí krovu). Projekt přispěl k záchraně historické regionální památky.

Financování projektu:

Výše dotace: 1 270 536 Kč

Spoluúčast žadatele: 194 975 Kč

Celkové náklady projektu: 1 465 511 Kč

Máte chuť na čerstvou zeleninu? Zajedte k Hertvům do Xaverova!

Taky se Vám zdá, že mrkev z vlastního záhonku je sladší a šťavnatější, petržel voňavější, brambory chutnější? Že nemáte zahrádku, abyste to vyzkoušeli? Nevadí. Není nic jednoduššího, než si v okolí vyhledat nějakého soukromého zemědělce a koupit si některý z jeho produktů. Zkuste zajet třeba do Xaverova nedaleko města Sázavy na farmu rodiny Hertvových.

„Poptávka po regionálních produktech stoupá. I v Sázavě byl dřív problém něco prodat. Dneska k nám jezdí pro zeleninu i starší lidi, kteří mají doma zahrádky. Nemáme problém to, co vypěstujeme, udat,“ říká Jiří Hertv. Jeho rodinná firma hospodaří na 15 hektarech. Pěstují mrkev, petržel, celer, červenou řepu, brambory a obilí. Zeleninu dodávají do restaurací v Sázavě, prodávají ji ze dvora – hodně zákazníků k nim jezdí také z Prahy.

Co neprodají zákazníkům, odeberou chovatelé koní. „Když se člověk chce vrhnout do podobného podnikání, musí mít ze 70 procent zajištěn odbyt. Záleží také na poptávce. Pro sadbu brambor jezdíme na Vysočinu. Máte ale rok, kdy o české brambory zájem není, třeba jako loni. Supermarkety mají

většinou německé nebo rakouské vlastníky a zeleninu si dovezou z domovských zemí,“ konstatoval Jiří Hertv.

V sortimentu rodinné firmy mají největší zastoupení brambory (2,5 hektaru) a mrkev (35 arů). „Problém s odbytem nemáme. Těžší je vysvětlit lidem, aby ochutnali, pak přijdou sami. Chvilí to ale trvá. Byl tu například na návštěvě bratr Kerský, který procestoval kus světa, včetně Perského zálivu. Mile nás překvapilo, když pak řekl, že zelenina od nás mu moc chutná, že pěkně voní,“ vzpomněl Jiří Hertv.

Díky rostoucí poptávce Hertvovi nemají problém úrodu prodat. Letos proto osevní plochy zeleniny rozšířili. Trápí je ale sucho – farma leží 486 metrů nad mořem, na kopci, navíc na začátku vodoteče, takže když neprší, není voda ani v potoce.

Jiří Hertv začal podnikat v zemědělství v roce 1992, nejprve při zaměstnání, o tři roky později se stal soukromým zemědělcem na plný úvazek. Od roku 2002 je navíc ještě starostou Xaverova. Zprvu se zabýval lesnictvím, později přidal rostlinnou výrobu. Obiloviny se však postupně staly nezajíma-

vým artiklem, proto přešel na pěstování zeleniny. Letos založil ještě firmu na kompostování, v níž zúročil bohaté zkušenosti z této činnosti. „Odebíráme biomasu z města Sázavy, od ochránců přírody z Vlašimi a z pěti obcí kolem Xaverova. Kompostujeme trávu a nadrcené větve. Kompostování děláme bez dotací už 12 let, kompost pak zapravujeme zpátky do země, ušetříme tím za umělá hnojiva,“ dodal Jiří Hertv.

V zemědělství je podle Jiřího Hertva práce od nevidím do nevidím. „Sazení a setí má většinou na starosti manželka, pak nastupuje zbytek rodiny. Kromě brambor se veškerá zelenina obhospodařuje ručně. Na sklizeň přijímáme brigádníky, většinou důchodce, mladí to dělat nechťejí,“ poznamenal Jiří Hertv. Práce v přírodě ho pořád baví, podporu má i v rodině. Starší syn po maturitě na zemědělské škole pracuje u soukromého zemědělce v Louňovicích pod Blánkem, mladší syn studuje střední průmyslovou školu a nejmladší dcera nastoupí po prázdninách na obchodní akademii. Všichni ale na rodinné farmě pomáhají.

jt

Prvně vyřčené „ANO“ na rozhledně Špulka

Měla jsem tu čest stát se svědkem historicky první svatby, která se konala na rozhledně Špulka. Počasí svatebčanům přálo, od rána svítilo sluníčko. Jelikož je ke Špulce vjezd motorovými vozidly zakázán, museli jít v tomto horkém počasí z parkoviště k rozhledně asi kilometr pěšky. Někteří to měli ale snazší. Bylo dohodnuto, že přímo k rozhledně mohou vyjet dvě auta se staršími účastníky svatby a samozřejmě také nevěsta. Sraz jsme měli na parkovišti v jedenáct hodin dopoledne, abych jim mohla otevřít bránu na cestě k rozhledně. Vyhlížela jsem nějaké nové „pořádné“ auto, například BMW nebo Audi. Proto pokaždé, když na parkoviště nějaké takové přijelo, jsem se dívala, zda je nazdobeno a jestli v něm sedí nevěsta. Asi tušíte, jak mě překvapilo, když proti mně vyjel malý nazdobený zelený Volkswagen Van.

Když jsme vyjeli k rozhledně, někteří pozvaní hosté tam už stáli a v rukou drželi nafouklé žluté a bílé balonky s nápisem „YES“.

K rozhledně svatebčané dorazili s předstihem, proto mohlo dojít i na malé občerstvení v podobě nápoje či zmrzliny, které byly v tak horký den naprosto nezbytné. Hezké také bylo pozorovat, jak se návštěvníci před paprsky sluníčka schovávali ve stínu rozhledny, a tak nevědomky opisovali její tvar a vytvořili ještě jednu „rozhlednu“.

Před dvanáctou hodinou dorazil i pan starosta Divišova Mgr. Zdeněk Pekárek s paní matřičkou Marcelou Ottlovou. Nyní tedy již nic nebránilo tomu, aby mohl začít samotný svatební obřad, který probíhal na první podestě rozhledny. Skoro všichni svatebčané chtěli být uprostřed dění. Rozhledna tedy musela vydržet další zatěžkávací zkoušku a pojmout do prvního patra cca 40 lidí. První její zkouška proběhla při samotném otevření. Po obřadu přišli na řadu tradiční gratulace novomanželům. I Špulka popřála novomanželům skvělý výhled do společného života prostřednictvím upomínkového listu. Po gratulacích novomanželé přistoupili k zábradlí a na stvrzení jejich svazku přítomní vypustili již zmiňované balonky do vzduchu. Některé balonky se nejdříve zachytily o rozhlednu a já už přemýšlela, jak a kdo poleze

nahoru, aby je vyprostil. Ale naštěstí se díky větru a pár pomocníkům uvolnily a mohly odletět do dále. Nakonec proběhlo nezbytné focení nevěsty se ženichem, s rodinou a kamarády. Poté už nezbývalo nic jiného než se vydat na svatební hostinu.

Myslím si, že se tato první svatba na Špulce, a doufám, že ne poslední, vydařila. Dále doufám, že se všem přítomným a zvláště nevěstě a ženichovi tento jejich významný den líbil. Snad novomanželům přinese svatba na rozhledně Špulka hodně štěstí do společného života.

Anna Půtová

Půlnoční výstup na rozhlednu Špulka

Zveme Vás na již tradiční půlnoční výstup na rozhlednu Špulka. Rozhledna díky reflektorům vystoupí v podvečer ze tmy a nabídne všem jedinečný pohled na nocí zahalenou okolní krajinu.

Kdy: 28. srpna 2015 od 18.30 hod.

19:00 pohádka pro děti

19:45–24:00 volná zábava

k poslechu a tanci zahraje hudební skupina (po)KROK
občerstvení, pivo, limo atd. zajištěno

PS: Vezměte si s sebou dobrou náladu a hlavě svítilny na cestu tmavým lesem domů.

Vystoupat na rozhlednu Špulka za měsíčního svitu mohli návštěvníci poprvé před ro-

kem a tuto příležitost využilo podle odhadu minimálně 500 lidí. Kopec se postupně zaplnil a na své si přišli malí i velcí – děti zhlédly pohádku a dospělým hrála dlouho přes půlnoc kapela k poslechu i tanci.

Večer se vydařil. Jedinou černou tečkou bylo chování některých nenechavců, kteří sebrali solární lampičky – „bludičky“, které dětem ukazovaly cestu k rozhledně. Ráno jich podél stezky pořadatelé našli pouze deset ze 40!

A na závěr jedna dobrá zpráva: Rozhledna Špulka získala prvenství v anketě vyhlášené Klubem přátel rozhleden „Rozhledna roku 2014“.

Miroslav Kratochvíl

U základní školy v Divišově vyrostlo nové dětské hřiště

Nové dětské hřiště vyrostlo u Základní školy v Divišově. Volnočasový areál stál 2,5 milionu korun a městys ho zaplatil ze svého rozpočtu. Hřiště s lanovou pyramidou, houpačkami, prolézačkami, malými lezeckými stěnami, skluzavkami a dalšími atrakcemi bylo slavnostně otevřeno na konci května u příležitosti Dne dětí. Akce se zúčastnilo na 400 návštěvníků.

Nový areál je oplocený a jeho fungování upravuje provozní řád. Podle něj ho smí používat děti od dvou do 14 let, děti do šesti

let na něj mají vstup povolen pouze v doprovodu osoby starší 18 let. Zařízení je otevřeno od května do září mezi 8.00 a 21.00 hodinou, od října do dubna se zavírá v 19.00 hodin.

Podobné zařízení, v němž by mohly děti trávit volný čas, v městysu chybělo. Děti měly k dispozici pouze menší hřiště u školy, kde je pískoviště, skluzavky, hopsadla, prolézačky, houpačky a dřevěné hrací prvky ve stylu Starých pověstí českých.

jt

Václav Pošmurný novým předsedou Národní sítě Místních akčních skupin ČR

Václav Pošmurný byl v březnu zvolen předsedou Národní sítě Místních akčních skupin ČR (NS MAS). Společnost Posázaví o.p.s., jejímž je ředitelem, se tak stala novou předsednickou organizací NS MAS, která má nyní sídlo v Benešově. Václav Pošmurný nahradil ve funkci Františka Wintera, který stál v čele NS MAS od roku 2008 a na post předsedy už nekandidoval.

„Nyní nastává období stabilizace pracovního týmu organizace, období udržení dobytých

pozic, zvyšování kvality aktivit členských MAS a pro ně zajišťovaného servisu profesní organizace. Doufám, že to bude období NS MAS jako silné organizace prezentované především jako uskupení, které disponuje odborníky na rozvoj venkovského prostoru a především na partnerskou spolupráci,“ uvedl Václav Pošmurný.

Na březnové valné hromadě obhájila místo předsednictví NS MAS Místní akční skupina Opavsko z.s. v čele s předsedou Jiřím Kristem a také Český Západ – Místní partnerství, o.s. zastoupená Janem Florianem.

Národní síť Místních akčních skupin České republiky, z. s. je společenstvím sdružujícím organizačně samostatné právnické osoby –

místní akční skupiny pracující formou komunitně vedeného místního rozvoje (metodou LEADER) ve prospěch venkova na území České republiky.

Hlavním posláním NS MAS je především sdružovat místní akční skupiny, rozvíjet spolupráci s dalšími aktéry, kteří působí ve prospěch venkova a jeho obyvatel, hájit společné zájmy členských MAS ve vztahu k orgánům státu, prosazovat transparentní, rovné a administrativně jednoduché stanovení pravidel pro fungování MAS a k vytváření podmínek pro rozšiřování vlivu a úlohy MAS při administraci dotací z fondů určených k podpoře rozvoje venkova.

Kudy kam v Posázaví

Hledáte tipy na prázdninové výlety do Posázaví? Toužíte po klidu, poznání, dobrodružství nebo adrenalinu? Nechejte se inspirovat novými propagačními materiály, které před prázdninami vydala společnost Posázaví o.p.s. K dostání jsou zdarma v informačních centrech a na dalších vybraných místech v regionu.

Prvním z nich je takzvaná trhací mapa. Dvoustranný leták velikosti A3 má na jedné straně orientační mapu regionu s vyznačenými vybranými turistickými cíli. O každém

z nich si pak zájemce může přečíst krátkou informaci na druhé straně letáku.

Před prázdninami vychází také tradiční brožura Posázaví. Šedesátistránková barevná publikace přináší tipy na výlety, informace o možnostech ubytování, stravování, sportovního vyžití a spoustu dalších užitečných kontaktů pro návštěvníky Posázaví. Dostupná je v českém a anglickém jazyce.

Zahraniční návštěvníky bude do Posázaví zvát i připravovaná brožura Středočeského

kraje, který nabídl turistickým cílům v regionu společnou propagaci.

Strážci památek „dobyli“ skleněnou pevnost v Sázavě

Bylo jich 12, z toho jen jeden „mužský“. Nejmladší cácorčky sotva odrostly školskovským střívkům („Ale mně už bylo osm,“ bránila se vehementně Lucka). Nejstarším slečnám sotva stačila „zaschnout barva“ v občan-

ském průkazu. Přesto našli společnou řeč. Jejich cesty svedla dohromady náklonnost pro výtvarnou tvorbu. Nepotkali se však u Kolína, jak hlásá titulky legendární filmové pohádky, ale v Sázavě. Konkrétně v Cent-

ru sklářského umění Huť František, kam si přijeli užít odměnu za své vítězství v soutěži Strážci památek/Cesta skla. Hostitelem byla tentokrát společnost Posázaví o.p.s.

„Jiný kraj – jiný mrav“ – parafrází známého pořekadla by se dal charakterizovat průběh soutěží v jednotlivých regionech. Zatímco posázavské a rakovnické školy se musely „poprat“ s vytvořením turistického průvodce krajem a návrhem vitráže, v Pomalší děti malovaly na sklo. Na kvalitě to ale nic neubralo. A věřte, že být členem poroty, která rozhodovala o vítězi, nebylo vůbec lehké.

Ze Sázavy do Sázavy

V Posázaví získal vavříny vítězů tým 8. třídy Základní školy Sázava ve složení Tereza Skalická, Pavla Keltnerová, Beáta Rupprechtová a Barbora Werthaimová. A že si holky odměnu užívaly „doma“, to jim vůbec nevadilo. Stejně jako jejich kolegové soutěžící z partnerských regionů i ony sbalily kufry a na dvě noci se odstěhovaly do hotelu na Sázavském ostrově – vždyť to přece bylo součástí ceny!

Sázavská škola se do soutěže přihlásila podobně. Loni do ní vyslala dva týmy, z toho jeden – složený z devětáků – obsadil třetí místo. „Šli jsme do toho znovu, tentokrát jako jedno družstvo. A přiznám se, že „průvodce“ nás ohromně bavil. Měli jsme od začátku dvě vize – původně jsme chtěli jet po řece od Žďáru nad Sázavou ku Praze, pak ale vyhrálo blízké okolí Sázavy – kvůli fotkám se nám to zdálo přijatelnější. Nejvíce nás asi bavilo objevování okolí, ani sama jsem neznala všechna místa, ptala jsem se různých známých, jestli nevědí o nějaké zajímavosti. Výhodou bylo, že jedna slečna ráda fotí, takže jsme měli možnost všechno objet a nafotit. U vitráže se hrála roli náhoda. Chtěli jsme víc než jen kresbu nebo malbu. Úplně náhodou jsme na internetu objevili průhledné barevné papíry, objednali jsme je a dívky si pak vymyslely motiv. Rozhodly se pro sv. Prokopa a studánku Vosovku, protože jsou typickým znakem Sázavy. Motiv si pak nakreslily, vyřezaly šablonu, natřely ji tuší a pak už si jen hrály s barevnými papíry a skládaly vitráž,“ popsala tvoření vítězného týmu paní učitelka Diana Keltnerová.

Z Rakovnicka do Sázavy

Na Rakovnicku zvítězil tým ZŠ Kolečovice. „Měli jsme také psanou a výtvarnou část soutěže, v té první jsme dělali průvodce. Fotky, které jsme pořídili, jsme pak překreslili a udělali z nich mozaiku,“ popsala vznik soutěžních prací členka vítězného týmu Karolína Pucholtová. Pobyt v Sázavě si užívala se spolužačkami Terezou Nezbedovou, Michaelou Kališovou, Eliškou Muselovou a paní učitelkou Evou Chalupovou.

Ze Sázavy si Karolína odvezla nejen skleničku vlastnoručně ozdobenou pískováním, ale také sádku na noze. Hned první večer v hotelové koupelně totiž nešťastně uklouzla a na malér bylo zaděláno. S berlami v rukou pak zbývajících dva dny všude statečně následovala své kamarádky – k ohništi, kde si opékaly buřty, k velké trampolíně, kde pozorovala jejich řádění, i k barevným důlkům, kde všichni účastníci setkání svedli boj v kuličkovém turnaji.

Soutěž si Karolína podle svých slov užívala. „Mám hodně ráda výtvarnou výchovu, doma mám i malířský stojan, fakt mě to baví,“ dodala slečna, která po prázdninách nastoupí na rakovnické gymnázium.

Z Pořešína do Sázavy

Nejdál to měli do Sázavy vítězové z Pomalší, respektive z hradu Pořešín. Právě tam se totiž utkali o třídenní pobyt ve středočeském městečku účastníci výtvarné soutěže nazvané Cesta skla 2015. Na Pořešíně se v jeden slunečný den na konci května sešlo 20 soutěžících ze šesti škol. Přinesli si s sebou předlohy, které vytvořili pod vedením svých učitelů. Návrhy pak přemalovali speciálními barvami na skleněné tabulky a zarámovali je. „Hodnotil se nápad, originalita předlohy a celkový dojem. Bylo těžké vybírat, neboť

všechny obrázky byly velmi povedené,“ popsala za organizátory Alena Voglová, která do Sázavy doprovodila skupinu vítězů – Davida Větrovského, Lucii Kubalákovou a sestry Annu a Veroniku Janákovy.

A jaké byly jejich dojmy z cesty? „První odpoledne jsme měli domluvenou prohlídku rekonstruované huti František, ze které byla vybudována úchvatná sklářská expozice. Zhlédli jsme výstavou obrazů i skla, které se zde nacházejí. Poté jsme šli na prohlídku Sázavského kláštera, který je skvostem tohoto města. Prohlídka byla velmi příjemná hlavně díky průvodkyni, která se perfektně přizpůsobila věku dětí a vyprávěla historii kláštera jako pohádku. Jediné, co nás ten den trápilo, bylo neuvěřitelné horko. Odpoledne jsme se vrátili do kempu na večeri, kde jsme potom hráli ping pong a skákali na trampolíně. Ze všeho nejvíce se ale dětem líbilo u řeky Sázavy.

Druhý den po snídani nás čekaly dílny. První, co jsme si vyzkoušeli, bylo pískování skleniček. Příjemné lektorky nám vysvětlily techniku a každý si sám vytvořil dle své fantazie motivy, které si pak za odborného dohledu vypískoval na sklenku. Dále jsme dostali skleněnou desku, na kterou jsme tvořili pomocí barevných skleněných stěrů mozaiku. Odpolední dílna se skládala z broušení skla. Děti dostaly zkušební skleněné destičky a zkoušely si, jaký nástavec dělá jaké vzory. Každý si vzal svou desku a vyryl na ni obrázek dle svého návrhu. Po vyrytí jsme se přesunuli do další místnosti, kde byly připraveny barvy, které se na vyrytou desku nanášely prstem a na namočený papír se pomocí lisu tiskly. Po dílnách byla přichystána procházka s vyprávěním o historii. Večer nás čekal táborák a pečení buřtů.

Poslední páteční den děti soutěžily ve cvrkání kuliček. Byla to příjemná zábava, až mě mrzelo, že se pro pedagogy neudělalo také jedno kolo. Po obědě jsme se, opět díky vstřícnosti MAS Posázaví, podívali na rozhlednu Špulku, která se nachází patnáct minut autem od Benešova u Prahy. Děti si to moc přály a byly šťastné, že jejich přání bylo vyslyšeno.

Po celou dobu se k nám všichni chovali úplně skvěle a snažili se nám maximálně vyjít

vstříc, za což jim moc děkujeme,“ shrnula dojmy Alena Voglová.

Příští rok na shledanou v Pořešíně!

Soutěž Strážci památek/Cesty skla vznikla jako součást partnerského projektu Po cestách a hradech doby Karla IV., kterou společně realizovaly společnosti Posázaví o.p.s., Pomalší o.p.s. a Rakovnicko o.p.s. Letos se uskutečnil druhý ročník. Loni vítězové strávili pět dnů plných zábavy pod hradem Krakovec na Rakovnicku. V roce 2016 štafetu převzeme Pomalší o.p.s., která výherce ze všech tří regionů pozve na hrad Pořešín.

Po cestách a hradech doby Karla IV.

Cílem projektu bylo podnítit zájem obyvatel regionu a turistů o místní památky. Projekt přiblížil středověký způsob života a cestování, jeho součástí byly také investice do zázemí a zpřístupnění památkově chráněných objektů. Například byla postavena nová dřevěná lávka do jádra hradu Zlenice. V rámci projektu vznikly reálné modely hradů Týnec a Kostelec v měřítku 1 : 150, které zachycují podobu těchto památek kolem roku 1350, zhruba 100 let před jejich vrcholným obdobím. Osud hradu Kostelec později zpečetila vojska Jiřího z Poděbrad a zůstala z něj pouze zřícenina. Zastavit se nepodařilo ani postupné chátrání týneckého hradu.

Dalším výstupem projektu byly obrazy Lubomíra Kupčíka nazvané Oživlý středověk, které zachycují někdejší možnou podobu hradů Týnec, Kostelec, Zlenice a Stará Dubá a život v jejich blízkém okolí. Obrazy byly letos na jaře instalovány ke zmíněným památkám.

jt

Miroslav Němec: Doma jsem v kraji kolem řeky Sázavy

Ne každému se v životě poštěstí splnit si svůj sen. Miroslavu Němcovi se to podařilo. Už jako malý kluk toužil stát se kuchařem. Přes námitky okolí se jím nakonec stal. Vařil v prestižních restauracích i před televizními kamerami, pro turisty i prezidenty... V současnosti je však víc manažerem, kterého s vařečkou v ruce prý moc nevidí ani blízcí. „Jestli je něco, po čem se mi v práci stýská, tak je to vaření, jsem totiž víc feditel a úředník než kuchař," říká.

Cesta za klukovským snem

„Od sedmi let jsem věděl, že chci být kuchařem a vařit. Měl jsem období, že mě od toho všichni zrazovali. Na základní škole jsem byl premiant třídy, nepřicházelo v úvahu, že bych šel na kuchařinu, takže jsem nastoupil na prestižní gymnázium v Arabské ulici v Praze. Dva roky jsem tam trápil učitele, sebe i rodiče, než všichni dospěli k názoru, že opravdu chci být kuchař. Přestoupil jsem na učiliště do Klánovic, odmaturoval tam a od té doby jsem v gastronomii," zavzpomínal.

Začínal jako kuchař v restauraci Roztov na pražském Václavském náměstí. Odtud odešel vařit do Klubu ministerstva obchodu v Pařížské ulici, později posílil tým francouzské restaurace hotelu Intercontinental. „Pět let jsem vařil v jedné z tehdejších nejlepších restaurací v Praze. Bylo to v době po sametové revoluci, kdy k nám začaly jezdit delegace z celého světa. Tým naší restaurace pro ně vařil – našimi strážníky byl například francouzský a americký prezident...," dodal Miroslav Němec.

Prima vařečka

Z Intercontinentalu, po krátké zastávce v malé soukromé restauraci na pražské Letné, odešel pracovat do Erpet Golf Centra na Smíchově. „Bylo to v té době velice prestižní místo, chodily tam hrát golf zajímavé osobnosti, dělaly se tam nádherné rauty. Byla to hodně zajímavá práce, nešetřilo se na surovinách a člověk mohl hodně vymýšlet," přiblížil. A tady odstartovala také jeho

televizní kariéra. V Erpetu vařili před lidmi a šéf si je dobíral, že jsou exhibicionisti a že mohou klidně jít i do televize. S kolegou to vzali jako výzvu a přihlásili se do kulinářského pořadu Prima vařečka. S bílými čepicemi na hlavách pak z televizní obrazovky učili národ vařit.

Další pracovní zastávkou Miroslava Němce byla firma Botanicus v Ostré na Nymbursku. „Byla to obrovská škola života. Začalo to vařením pro návštěvníky zdejší středověké vesničky, nakonec jsem se staral o její celý provoz. Byla to hromada cenných zážitků a zkušeností, mám odtud spoustu krásných vzpomínek a jedno velmi dobré kamarádství s Jaroslavem Pelíškem," dodal.

Týnecké dobrodružství

Když se po třech letech projekt začal ubírat jiným směrem, odešel a vydal se na cateringovou pouť. Udělal si živnostenský list a gastronomii zajišťoval dál. Po čase, když už bydlel v Týnci nad Sázavou, si pronajal restauraci v Bisportu, kterou proměnil ve svou základnu. „Ta restaurace má duši, je na nádherném místě. Udělal jsem z ní pizzerii a zahájil éru provozování vlastní hospody. Byl jsem v ní prakticky pořád, měl jsem jen tak tři dny v roce volno," vzpomněl. Po třech letech, když se její provoz ustálil, začal pro něj být Týnec víc než jen místem pro přespání. Začal spolupracovat s Václavem Pošmurným a Bohunkou Zemanovou, v pizzerii se konalo první komunitní plánování Strategického plánu LEADER.

Později si od společnosti Metaz nejprve pronajal a později koupil týnecký kulturní dům. „Byl to nádherný dům s obrovským

potenciálem," zavzpomínal na to, jak jeho podnikání nabralo další směr. V reakci na zvyšující se poptávku po ubytování

začal provozovat nedaleký mlýn Brejlov. „Dneska je to samostatná jednotka, má úžasnou duši, kvůli které tam jezdí hodně lidí," dodal.

Další výzva: Český Šternberk

Další výzva čekala na Miroslava Němce v Českém Šternberku. Předloni si pronajal kavárnu na hradě a Parkhotel. „Beru to jako výraz důvěry ze strany majitelů – rodiny Sternbergů. Jako potvrzení toho, že to, co dělám, dělám poctivě," poznamenal. Na hradním nádvoří provozuje Café Český Šternberk, v němž nabízí speciality domácí kuchyně od dezertů, ovocných a zmrzlinových pohárů, zapečených baget a koláčů po jahodové knedlíky nebo krutíky pečínky. Na druhém břehu řeky Sázavy, s vyhlídkou na majestátní hrad, stojí Parkhotel Český Šternberk. Má 18 rekonstruovaných pokojů s romantickým výhledem. Na jídelním lístku zdejší výletní restaurace s venkovní terasou jsou domácí speciality, maso a ryby na grilu s čerstvými zeleninovými a ovocnými saláty, dezerty vlastní výroby a zmrzlinovými poháry. K procházkám a piknikům zve také nádherný francouzský park. „Parkhotel si rychle nachází klienty – jednak díky nádherné poloze, jednak díky tomu, že je na frekventované turistické trase," konstatoval Miroslav Němec.

Zajistit chod všech provozoven je podle něj velkým organizačním oříškem. „Každá provozovna má svůj tým lidí, kteří jsou u mě zaměstnání třeba devět, deset let. Je to tým kamarádů, kteří to místo mají rádi a kterým naprosto důvěřuji. Je to hodně o důvěře a loajalitě, takový kolektiv nevznikne přes noc. Je znát, jak lidi k místu přilnou, je na nich poznat, že to není jen o zaměstnání, ale je to součást jejich života," řekl. Gastronomický zážitek není podle něj jen o jídle, ale také třeba o dobře umytém nádobí nebo ochotné obsluze.

S Prahou za zády

Do Týnce nad Sázavou se Miroslav Němec přistěhoval z Prahy. Ze začátku mu prý hlavní město hodně chybělo, postupně se mu ale stýskat přestalo. „Paradoxně jsem si zvykl na zdejší rytmus a Praha je pro mne moc uspěchaná. Ale někdy mi chybí velkoměstská anonymita, to, že člověk nemá pocit, že je v každé vteřině pod drobnohledem," přiznal a dodal, že jako „náplava" bez kořenů v Posázaví se svými aktivitami alespoň snaží zapustit stopu v prostoru a čase, v němž žije. Velice si proto cení toho, že podle ohlasů okolí se mu to daří.

Největším relaxem je pak pro něj rodina. Přál by si, aby jeho dvě dcery jednou převzaly taktovku, ale nic jim nechce vnucovat, za důležitější považuje dát jim svobodu. „Ať dělají, co je baví. Pokud se ‚potatí' aspoň v tom, že si půjdou za svým cílem, za svým snem, tak budu rád," dodal.

jt

Matěj Lipský: Z agropodnikatele ředitelem Centra sociálních služeb Tloskov

Manažer, manžel, otec, agropodnikatel, muzikoterapeut, speciální pedagog, psycholog, psychoterapeut, judista... a taky vnuk herce Lubomíra Lipského. Dá se o něm říct, že je mužem ne dvou, ale hned několika tváří. Seznamte se: Matěj Lipský.

Agropodnikatel s duší muzikanta

„Když jsem byl malý, říkali o mně, že mám hudební talent, dobře jsem zpíval, začal jsem hrát na různé hudební nástroje. Mou druhou vášní byla zvířata, takže jsem nešel na konzervatoř, ale na střední zemědělskou školu,“ začíná své vyprávění Matěj Lipský. Po absolvování zemědělské školy ale zjistil, že chce jít jinou cestou – úspěšně složil přijímací zkoušky na soukromou střední školu zaměřenou na hudbu. Ale k jeho smůle (nebo štěstí?) se tehdy hudební ateliér neotevřel a on stál před novou volbou – vybral si studium muzikoterapie. Škola ale zkrachovala, přestoupil proto na jinou – sociálně správně. Svěho snu se však nevzdával. „Věděl jsem, že pokud chci dělat muzikoterapii, tak musím vystudovat vysokou školu. Vystudoval jsem dvě – speciální pedagogiku oborovou a psychologii na pedagogické fakultě Karlovy univerzity,“ shrnul svou životní pouť od hudby přes zemědělství k psychologii. K univerzitnímu vzdělání posléze přidal ještě psychoterapeutický výcvik.

Muzikoterapeut ředitelem

Jako student speciální pedagogiky se v roce 2000 dostal do Centra sociálních služeb Tloskov (tehdejšího Diagnostického ústavu sociálních služeb), který poskytuje služby lidem s mentálními postiženími. „Jeli jsme se podívat v rámci muzikoterapie na ateliéry, které tam vytvořil Mgr. Tomáš Procházka, který muzikoterapii učil. Pracovní jsem se do Tloskova dostal o dva roky později, kdy tehdejší ředitel ústavu Antonín Dušek hledal pro místní kapelu Kabrňáci supervizora.

„Antonín Dušek cítil, že je potřeba kapelu někam posunout. V Tloskově ale platí, že se klientům nic nenařizuje, že se musí dostatečně motivovat. A jednou z motivací bylo právě to, že do kapely přišel někdo nový. Takže mým prvním zaměstnáním byl supervizor kapely,“ dodal Matěj Lipský.

Přiznal, že ještě při nástupu na studia speciální pedagogiky si nedokázal představit, že by pracoval s lidmi s mentálními postiženími. „A v podstatě s nimi pracuju. Jsou to úžasní lidé, stejní jako my, akorát jsem to tenkrát jako mladý kluk prostě neviděl. Dneska už to vidím jinak a jsem rád, že mě sem život zavál. Líbí se mi, že jsou bezprostřední a pravdiví – samozřejmě s rostoucím intelektem se i oni dokáží schovat za různé ‚fasády‘. Jsou ale spontánní, dokáží vyjadřovat emoce, člověk se od nich může hodně naučit. Jak říká jeden můj kolega muzikoterapeut, postižení lidé jsou tady pro to, aby uzdravili svět kolem sebe, a je to pravda,“ poznamenal Matěj Lipský.

Hudba vrytá hluboko pod kůži

Hudba je pro Matěje Lipského univerzální jazyk, kterému rozumějí všichni na celém světě. „Je to důležitá součást lidského života. Každý člověk má určitou hudební historii, která ho provází celým životem, takže je to důležitá součást i moje. Zároveň je to cesta, přes kterou se mi život otvírá dál. Hodně zpívám, hraji na kytaru, částečně na klavír, ale nejsem klavírista, hraji na flétnu a na různé perkusní nástroje, hraji ne úplně dobře na různé bicí...“ vyjmenoval. Svému koníčku se ve funkci ředitele CSS Tloskov může kupodivu věnovat víc než v minulosti – jako muzikoterapeut prý měl ve volných chvílích rád ticho a na svou hudební tvorbu neměl moc času. „Když je ale člověk muzikant, má v hlavě přetlak hudby, kterou pak musí napsat do not nebo nahrát na CD,“ dodal.

Jako muzikant hrál ve spoustě projektů. „Získal jsem i nějaké hudební ceny. Například v roce 2009 Anděla za Album roku The Garden Of Wishes kapely Negative Face v kategorii Hard & Heavy,“ podotkl skromně. Ve videoklipech, které jsou k vidění na internetu, by v dlouhovlasém rockerovi hledal nynějšího ředitele CSS Tloskov asi málokdo.

S dědečkem v zádech

The Garden Of Wishes bylo druhým albem, na kterém spolupracoval s dědečkem Lubomírem Lipským. „Dřív jsem náš vztah tajil, aby si o mně někdo nemyslel, že jsem protekční dítě, když jsem z rodiny Lipských. Pak jsem si ale řekl, že je to hloupost. Škoda jen, že už je pozdě – dědečkovi je přes 90 let a už nechce veřejně moc vystupovat. Připravuji s ním album pro děti, původně měl namluvit texty a já jsem k nim měl udělat pár písniček, ale otočili jsme to – on tam má pár vět a je tam asi 32 písniček. Album vyjde příští rok a hraje na něm mimo jiné i starosta Nevěklova Ing. Jan Slabý,“ uvedl Matěj Lipský.

Lubomír Lipský je podle něj velice moudrým, milým a laskavým dědečkem. Matěj za ním jako dítě často jezdil o prázdninách na chatu nad klášterem u řeky Sázavy v osadě Černé Budy. „Prakticky jsem tam vyrůstal, skoro každý víkend a skoro každé léto jsem trávil na Sázavě. Doceňuju to ale až teď,“ přiznal. Zavzpomínal na okamžiky, kdy je děda bral na svá představení, ale on jako dítě nechápal, proč děda na jevišti tak dlouho mluví a těšil se spíš na raut, který obvykle následoval. „Nechápal jsem, proč se s ním všichni lidé fotí a chtějí po něm podpis, navíc jsme kvůli tomu museli odjet z chaty a my jsme se chtěli koupat... Dneska jsou to ale krásné vzpomínky,“ dodal.

Relax workoholika

Matěj Lipský je příkladem typického workoholika. Najde si vůbec čas na odpočinek? „Nejlépe relaxuji s rodinou – manželkou, osmiletou dcerou a pětiletým synem – je fajn, když jsme všichni spolu. Ale mám rád i koncerty, doteď aktivně vystupuji s různými kapelami. Mým oblíbeným relaxem je také judo...,“ vypočítal.

Na jednoho člověka až příliš aktivit, nemyslíte? Ale Matěj Lipský má přesto pořád úsměv na tváři a energie na rozdávání.

jt

Na návštěvě v obci, které dali jméno senohrabové

Při pohledu na letní louku, na níž jsou jako korálky rozestý balíky sena, možná mnozí dříve narození s nostalgií zavzpomínají na sekáče s kosami, kteří kousek po kousku kdysi zdolávali travnaté lány. V patách jim šli pomocníci s hráběmi v rukou, kteří zelenou masu několik dní houževnatě obraceli, natřepávali, načechrávali, aby se s pomocí horkých slunečních paprsků proměnila ve voňavé seno. Takové byly kdysi senoseče. Jejich původní obraz ale nezůstal jen ve filmech pro pamětníky. Promítl se i do názvu obce ležící v údolí nedaleko soutoku Sázavy s Mnichovkou – Senohraby. Jméno dostaly patrně podle senohrabů, tedy poddaných a nevolníků, kteří pro majitele půdy sušili/hrabali seno.

„Senohraby byly vždycky rekreační obcí, čistou, bez rušivých vlivů. To je potřeba zachovat a chránit,“ říká starostka Jana Svašková. Cení si hlavně krásné přírody, která celou obec obklopuje a prakticky jí prostupuje. Výstavbu podle ní reguluje nejen územní plán, ale i samotní obyvatelé. „Okolní parcely vlastní starousedlíci, rodiny, které zde mají tradici a s pozemky neobchodují. Živelnou výstavbu ale neumožňuje ani geografická poloha obce – leží v údolí obklopena svahy, kde se stavět nedá,“ dodala starostka.

Senohrabských přibývá

Počet obyvatel Senohrab přesto roste, v posledních patnácti letech se zvýšil zhruba o třetinu a poprvé v historii překonal hranici 1 200 trvale přihlášených. Je to důsledek výstavby rodinných domů a zvyšuje se také přestavba rekreačních objektů na celoroční bydlení. „Lidé pozvolna opouštějí Prahu a tady se usazují, hlásí se k trvalému pobytu,“ konstatová starostka. Stále je však podbytek, ni ještě dost těch, kteří se k trvalému pobytu nepřihlásí, ale v Senohrabech evidentně bydlí. „Utíkají nám tím finance, ale to není problém jen naší obce,“ posteskla si Jana Svašková. O další zhruba tisícovku obyvatel se Senohraby rozšiřují v létě díky chatařům.

Potěšující je, že přibývá také dětí. „Za poslední rok se u nás narodila troje dvojčata, to se v historii obce ještě nikdy nestalo. Vítejte jme 17 nových občánků,“ řekla starostka. Mimořádný přírůstek by podle ní mohl být trochu problémem pro mateřskou školu. Má kapacitu 45 dětí, je plně obsazena a její rozšíření není možné. „Porodní křivka už klesá, nechceme se proto pouštět do stavebních aktivit za miliony, které bychom pak nevyužili,“ shrnula starostka. Jednou z priorit je ale

podle ní zachovat malotřídní základní školu, jejíž provoz ročně obec dotuje 900 000 korunami. „Pokud je nějaká obec bez školy, je to znát, jakoby nežila,“ konstatovala starostka. Senohrabská základka se ale o svou budoucnost bát nemusí. Díky její výborné úrovni o ni mají zájem i děti z okolních obcí, takže není problém ji naplnit.

Alternativu v podobě mateřské školy lesního typu nabídne nový spolek, který začal v obci fungovat. Získal dotaci na stavbu jurty, která by se mohla stát dalším společenským centrem obce.

Bohatá spolková činnost

Obec se může pochlubit bohatou spolkovou činností. „Máme velice aktivní obyvatele. Chceme je více propojit, připravit a vymyslet takové projekty, které by mohli využívat všichni,“ uvedla starostka. Ráda by prosadila výstavbu malého komunitního domu, který by poskytl zázemí spolkům, které se v současné době nemají kde scházet.

V obci funguje TJ Sokol, který se zaměřuje na sportování dětí, jsou tady baráčníci, hasiči, zahrádkáři, senohrabská beseda. Před pěti lety vzniklo sdružení Kaple Senohraby, které si dalo za cíl zajistit náboženský a kulturní provoz a údržbu kaple sv. Vojtěcha. Byla postavena z darů občanů v letech 2010 a 2011. Dále je velmi aktivní Sdružení Zlenice pečující o hrad a Občanské sdružení pro obnovu plovárny a zachování přívozu.

Novým místem pro setkávání by od léta měl být dřevěný altán s posezením a několika novými zábavními prvky, který obecní úřad plánuje postavit na školní zahradě. Využívat ho budou školáci, matky s dětmi a návštěvníci obce jako odpočinkové místo, kde se mohou zastavit. Místní sem budou moci přijít třeba jen posedět a popovídat. Dřevostavba včetně dvou dětských skluzavek bude stát kolem 750 000 korun, z toho polovinu pokryje dotace od ministerstva pro místní rozvoj, zbytek obec zaplatí ze svého rozpočtu.

Investice, investice...

Rozpočet Senohrab se pohybuje kolem 11 milionů korun ročně, z toho na investice jde kolem dvou milionů korun. „Je to tak akorát na jednu větší investici za rok a na spoluúčasti na akcích s dotacemi, bez nichž se jako žádná jiná obec neobejdeme,“ řekla starostka. Velkým přínosem pro obecní pokladnu byl podle ní zákon o rozpočtovém určení

daní, díky němuž se příjmy obce zvýšily o několik milionů korun ročně.

Prioritou investičních akcí je podle starostky dokončit infrastrukturu. Vodovodní řád je ve zhruba 80 procentech obce, zbývá ho vybudovat v asi třech uličkách v centru a v údolí zvaném Hrušov. Kanalizace je také zhruba v 80 procentech obce, chybí v některých nově zastavěných oblastech, jedna větve v centru a opět odlehlejší část Hrušov. „Máme ji naprojektovanou, máme stavební povolení, ale nemáme na to peníze,“ dodala starostka. Modernizaci by potřebovala také budova mateřské školy, kterou trápí vlhkost. Realizace tohoto projektu si vyžádá 3,5 milionu korun. Za „nadstavbové“ investice pak starostka označila vylepšení cyklostezek a pěších stezek nebo revitalizaci unikátních prvorepublikových lázní s plovárnou pod zříceninou hradu Zlenice. Přístup k nim by měl zlepšit nový mostek přes říčku Mnichovku. „Spousta návštěvníků to určitě ocení. Rádi bychom, aby mostek vydržel dalších alespoň 50 let, odolával poměrně častým povodním, ale zároveň aby dílo ctilo místo a reflektovalo první republiku. Bude oříšek najít správného projektanta,“ poznamenala Jana Svašková.

Co turisty zajímá

První písemná zmínka o Senohrabech je z poloviny 15. století. Na jejich katastru se nachází i zřícenina hradu Zlenice-Hláska. Hrad vznikl na přelomu 13. a 14. století a zanikl přibližně po 150 letech své existence – pobořen byl zřejmě v souvislosti s občanskou válkou v království za doby Jiřího z Poděbrad. Záchranu zříceniny hradu si vzalo za své Sdružení Zlenice. Ve spolupráci s obcí Senohraby, která je majitelem objektu, a za podpory velkého množství dobrovolníků se mu daří chátrání symbolické regionální památky, známé například z kreseb Josefa Lady, postupně zastavit.

Kromě prvorepublikových lázní se Senohraby mohou pochlubit ještě jednou zajímavostí – skokanským můstkem, který byl a zřejmě zůstane jediným větším můstkem postaveným mimo horskou oblast. Slavnostně byl otevřen v roce 1933 a o sedm let později se na něm konalo mistrovství republiky. Během druhé světové války byla dřevěná část jeho konstrukce rozebrána a spálena. Senohrabští lyžaři můstek obnovili v roce 1960, o deset let později se nájezd zřítíl pod sesutým sněhem. Po rekonstrukci byl ještě uveden do provozu, ale v roce 1979 byl definitivně zbourán.

Do Lešan za Františkem Hrubínem i vojenskou historií

Začneme netradičně příběhem o dvacetiletém Vojtovi, který přijíždí na prázdniny k dědečkovi. O pouti se tu zamiluje do mladičké komediantky Teriny, současně ale udržuje milostný poměr s vdanou, živelnou Tonkou. Prázdniny končí, kolotoče odjíždějí, dědeček umírá... Tak lze ve stručnosti shrnout děj poemy *Romance pro křídlovku* od Františka Hrubína (1919–1971). Jen zasvěcení vědí, že romantický příběh o lásce, životě a smrti, který před 50 lety mistrovsky ztvárnili na filmovém plátně Jaromír Hanzlík, Zuzana Cigánová a Štefan Kvietik, se odehrává v Lešanech. Právě tady prožil spisovatel, básník, dramatik a překladatel František Hrubín své mládí. Do krajiny kolem řeky Sázavy pak vsadil řadu svých baladických příběhů.

Lešany na svého významného obyvatele nezapomínají. Připomíná jej Pamětní síň národního umělce, spisovatele Františka Hrubína, která je umístěna v budově obecního úřadu. A vzpomínat se na něj bude i při letošních oslavách 830 let od první písemné zmínky o obci, které se uskuteční v září.

Malý výlet do historie

První písemná zmínka o obci Lešany je z roku 1185, kdy ji kníže Friedrich daroval rytířskému řádu johanitů. Jednou z významných lešanských památek je tvrz z počátku 15. století, která se dochovala ve zdivu východního křídla současněho zámku. Ten postavila kapitula sv. Víta v Praze, která Lešany získala v roce 1683. Za druhé světové války v zámku sídlilo velitelství SS. Kapitule patřil lešanský velkostatek se zámekem do roku 1949, pak byl zestátněn a až do 90. let 20. století ho pak vlastnilo místní zemědělské družstvo.

V současné době má zámek soukromého majitele, rodinu Truhlářových. „Objekt byl na spadnutí a obec na jeho opravu neměla peníze, proto ho prodala. Truhlářovi koupili ruinu. Velkou zásluhu na rekonstrukci má hlavně pan Ladislav Truhlář, který ji postupně s velkým úsilím, obětavostí a nadšením dává do kupy. Ze zámku se stalo přirozené, hezké centrum obce. Je v něm restaurace, kde dobře vaří, bowling, ubytování. Mohou se tam pořádát kulturní a společenské akce,“ říká lešanský starosta František Vrkoslav.

Pohled do budoucnosti

Lešany, včetně místních částí Břežany a Nová Ves, mají přes 700 obyvatel. V posledních deseti letech se jejich počet zvýšil zhruba o čtvrtinu. „Dalších minimálně 50 lidí se ještě nepřihlásilo k trvalému pobytu,“ dodal sta-

rosta. Rostoucí zájem o bydlení je podle něj důsledkem dobré vybavenosti obce. Je zde mateřská a základní škola, obchod se smíšeným zbožím, knihovna, kadeřnictví, kosmetika, pedikúra a kulturní dům se sportbarem. V obci působí několik podnikatelů a dvě menší firmy.

„Stěhují se k nám hlavně mladé rodiny s dětmi, tím stoupla poptávka po školce. Před dvěma roky jsme ji rozšířili o jednu třídu, nyní má kapacitu 50 dětí už stačí pokrýt poptávku,“ řekl starosta. Obec provozuje na základě výjimky od Středočeského kraje také malotřídní základní školu pro 1.–5. třídu. Školu se podařilo modernizovat, má vyměněná okna, zašlepenou fasádu, nové sociální zařízení, v každé třídě je interaktivní tabule. „Na školní zahradě máme pergolu pro venkovní výuku, kterou jsme postavili s pomocí dotace. S její administrací nám pomohla společnost Posázaví. Byla by škoda školu zavřít. Myslím si, že tam, kde zanikne školka a škola, se rozvoj vesnice zastaví,“ poznamenal starosta.

Bez investic by nebylo rozvoje

V posledních 15 letech obec investovala miliony korun do infrastruktury. K nejvýznamnějším akcím patřila stavba veřejného vodovodu, zasilování 27 stavebních pozemků, přístavba a zastřešení tribun a automatický zavlažovací systém na fotbalovém hřišti, přestavba hasičských zbrojnic v Lešanech a Břežanech, stavba víceúčelového hřiště, revitalizace rybníku Návesník v Lešanech, rozšíření veřejného osvětlení nebo rekonstrukce kotelny základní školy a obecního úřadu.

V současné době probíhá výstavba kanalizace, která by měla být hotova v říjnu. Celkové náklady jsou téměř 90 milionů korun bez DPH, z toho asi 68 milionů korun pokryje dotace ze Státního fondu životního prostředí, zbytek uhradí obec z vlastních zdrojů. „Máme našetřeno asi 15 milionů korun a vzali jsme si úvěr deset milionů korun. Možná ho nevyčerpáme, protože letos opět něco ušetříme. Úvěr byl ale s velice nízkým úrokem, takže budeme přemýšlet o tom, že ho využijeme jinak, třeba na opravu místních komunikací,“

dodal starosta. Kanalizaci, stejně jako vodovod, chce obec provozovat sama, aby mohla rozhodovat o výši stočného.

Obecní rozpočet se pohybuje kolem deseti milionů korun, příjmovou část významně plní pronájmy – v budově obecního úřadu je smíšené zboží, kadeřnictví, kulturní dům se sportbarem, skladové prostory. Obec také pronajala za půl milionu korun ročně soukromým firmám na 25 let pozemek pro solární elektrárnu. O tento pozemek ale požádala v rámci restituce církev a spor skončil u soudu. Vrácení pozemků církvi hrozí i v případě dalších čtyř hektarů, na nichž podle územního plánu mají vyrůst stavební parcely.

Společenský život v obci

O společenský život v obci se starají vedle obecního úřadu hlavně místní spolky – sbory dobrovolných hasičů Lešany a Břežany, TJ Sokol Lešany a Myslivecké sdružení Pokrok. Pořádají akce pro děti i dospělé, mimo jiné plesy, koncerty, rozsvěcení vánočního stromu, hasičskou soutěž Břežanský fofr. Členové mysliveckého sdružení spolupracují s obcí na jarním úklidu.

Unikátní vojenské muzeum

Do života obce výrazně zasáhla druhá světová válka. Z nařízení německých okupantů, kvůli vybudování výcvikového prostoru jednotek SS, byli obyvatelé v roce 1942 vystěhováni. Po válce se výcvikové středisko přeměnilo na zajatecký tábor, později na internační středisko pro odsun Němců z Československa a nakonec bylo smutně proslulým táborem nucených prací. Po jeho likvidaci v něm československá armáda vybudovala dělostřelecká kasárna.

Novodobé dějiny kasáren začal psát v roce 1995 Historický ústav Armády České republiky v Praze, který je přeměnil na Vojenské technické muzeum. Je v něm unikátní expozice historických tanků, kanónů, motocyklů, obrněných, nákladních a osobních vojenských vozidel pocházejících z období od roku 1890 do současnosti.

jt

Meziobecní spolupráce v ORP Votice pokročila do další fáze

Projekt meziobecní spolupráce ve správním území ORP Votice i v jeho

druhé polovině zajišťoval pracovní tým Mikroregionu Džbány. Za pomoci nového pracovníka pro analýzy a strategie Bc. Jana Počepického probíhala tvorba návrhové části strategického dokumentu, jejímž základem bylo stanovit problémové okruhy v čtyřech oblastech rozvoje regionu (školsství, sociálních službách, odpadovém hospodářství a cestovním ruchu). Některé problémové okruhy se podařilo konzultovat v tzv. fokusních skupinách. Tedy skupinách, které byly složeny z odborníků na dané oblasti, kteří na základě předložených výstupů z analytické části mohli tyto výstupy srovnat s praxí a aktuální situací v daných oblastech. Velice dobře fungovala „fokusní skupina“ pro oblast sociálních služeb, kdy se sešli zástupci poskytovatelů sociálních služeb,

úřadu práce, odboru sociálních věcí Městského úřadu Votice, uživatelů sociálních služeb a aktivní veřejnosti a koordinátor sociálních služeb.

Z problémových okruhů jednotlivých oblastí pak byly sestaveny sady cílů, které mají řešit konkrétní problémové okruhy. V rámci celého strategického dokumentu bylo nadefinováno 21 cílů. Tyto cíle obsahují nástin konkrétních kroků, jak je naplňovat. Ke každému cíli byly také přiřazeny indikátory (ukazatele), které budou měřit úspěšnost plnění nastavených cílů. Celkový souhrnný dokument byl akceptován realizátorem projektu Svazem měst a obcí a následně byl schválen na II. shromáždění starostů ORP Votice.

V současné době, díky prodloužení projektu, bude vypracován ucelený dokument obsahující akční plán, jehož součástí bude pět vybraných rozvojových aktivit dle preferencí územního obvodu, které vycházejí z již hotového

strategického dokumentu. Bude určovat, jakými konkrétními kroky budou naplňovány příslušné cíle, které vyplynuly ze strategie.

Dalším cenným výstupem meziobecní spolupráce je krok k transformaci dobrovolného svazku obcí Mikroregionu Džbány. V rámci pracovních setkání a dotazníkových šetření mezi starosty obcí ORP Votice vznikl koncept tzv. velkého mikroregionu, který by zahrnoval vedle dosavadních členských obcí Mikroregionu Džbány i dalších šest obcí Voticka, které jsou nyní členy Mikroregionu Čertovo břemeno, nebo se nesdružují v žádném svazku obcí. Na dubnovém shromáždění starostů deklarovali zástupci obcí potřebu spolupracovat na rozvoji území ORP a podpořili smysluplnost servisní kanceláře mikroregionu, která by jim měla i do budoucna zajišťovat všestrannou administrativní podporu.

Viktor Liška

Ve Voticích probíhají rozsáhlé rekonstrukce

Votický klášter a bývalé kino dostávají novou podobu. Díky dotačním prostředkům

v rádech desítek milionů korun se rekonstruuje klášter sv. Františka z Assisi i bývalý kinoklub. Během léta bude dokončena kompletní obnova dvou křídel kláštera. Těch, která kolemjdoucí ale z ulice neuvidí. Jsou skrytá za posledním klášterním křídlem, takže určitě budete překvapeni. Vzniká v nich expozice o historii města, kláštera a expozice věnovaná dětem a bitvě u Jankova. Ta by měla být po dokončení posledního křídla jakýmsi vstupem do prostoru bojiště JANKOW 1645 a nastiňovat návštěvníkům, co vše je možné v rámci regionu a události bitvy u Jankova navštívit. V současné době si můžete prohlédnout v objektu kláštera Galerii sv. Františka s velkoformátovými obra-

zy s náboženskou tematikou a poslechnout si komentované prohlídky.

Kompletní rekonstrukcí v letních měsících prochází i bývalé votické kino. Vzniká zde multifunkční prostor pro konání nejrůznějších akcí s důstojným zázemím. Kromě samotné budovy se společenským sálem vzniká na veřejném prostranství hřiště s posilovacími stroji, a to nejen pro aktivní seniory.

Obě akce by měly být během léta ukončeny a na podzim slavnostně otevřeny široké veřejnosti. Jejich realizace je spolufinancována v rámci Regionálního operačního programu ROP NUTS II Střední Čechy.

Hledání pokladu na bojišti JANKOW 1645

Výročí krvavé bitvy u Jankova připomíná v letošním roce v regionu řada akcí. Na vydání tematické knihy JANKOW 1645 a vzpomínkové akce k 6. březnu 1645 navázal v červnu již tradiční pochod „Po stopách bitvy u Jankova“ spojený s cyklotrasou a ukázkou dobových řemesel.

Novinkou letošního léta budou interaktivní komentované prohlídky bojiště s vojáky třicetileté války. Pomocí nejen moderních technologií budou návštěvníci ve dnech 11. 7. a 8. 8. hledat ztracený poklad, který zde zakopali vojáci prchající z bojiště. Podle legendy se ukrývá v lese Hartmany na místě, odkud je vidět sedm kostelních věží. Ale nebude to vůbec jednoduché. Les za téměř čtyři století změnil svoji podobu a ani všechny kostely již nestojí. Pro ty, kteří poklad hledat nebudou, jsou po oba dny ve spolupráci s Císařským regimentem připraveny komen-

tované prohlídky bojiště, dobových zbraní, oděvu a povídání o tom, jak to tenkrát kolem Jankova doopravdy bylo. Akce je vhodná pro

rodiny s dětmi ale i všechny zájemce o region a místní historii.

Lucie Krubnerová

Mateřskému centru Kulíšek je deset let

Herny pro děti, jazykové kurzy, turistické pochody i tvořivé dílny nabízí Mateřské centrum Kulíšek v Bystřici u Benešova. Otevřelo se před deseti lety s myšlenkou nabídnout maminkám

s malými dětmi prostor pro trávení volného času. Postupně se ale stalo vyhledávaným společenským a kulturním centrem města.

„S nadsázkou by se dalo říct, že všechno, co se v Bystřici děje, se točí kolem Kulíšku,“ říká Vanda Pechová, která spolu s Jitkou Kropáčkovou patří k zakladatelkám mateřského centra. Řadu akcí, které tehdy vymyslely, pořádají dodnes, například Pochod za zajícem, Pohád-

kový les, Bystřickou šlápotu, Pochod za bramborou nebo rozsvěcení vánočního stromu. Největší investicí byla zatím stavba dětského hřiště, která přišla na asi čtvrt milionu korun – část pokryla dotace získaná s pomocí společnosti Posázaví o.p.s., část hradilo město. Byla to první zkušenost se získáváním financí. „Bez pomoci města bychom fungovat nemohli,“ dodala Vanda Pechová. Město mateřskému centru pronajalo opuštěnou budovu bývalé školy, pomohlo ji opravit, přispívá na provoz...

„Společnost Posázaví pomohla i s rozjezdem Kulíšku. Vymyslet celoroční program nebyl problém, ale vše zafinancovat, když jsme začínali a návštěvnost byla nejistá? Chyběl také nadšenec, který by se Kulíšku věnoval víc než jen ve svém volnu. Žádost o dotaci na akce a zaměstnance vyšla a naším úkolem bylo jen vše udržet minimálně 5 let – a ono je to již dvakrát tolik a stále jedeme,“ konstatovala Vanda Pechová.

Začátky mateřského centra v Bystřici byly podle Vandy Pechové specifické. Zatímco služby podobného zařízení v nedalekém Benešově využívaly hlavně maminky s malými dětmi, do bystřického Kulíšku chodily maminky „tvořivky“, tedy ženy s chutí něco tvořit a vyrábět. Doprovázeli je většinou starší ratolesti. I v současnosti je Kulíšek spíš centrem rodinným, které pořádá akce pro všechny věkové kategorie. Do loňského roku organizoval také úspěšnou přehlídku ochotnických divadelních souborů.

„Kulíšek jede v zaběhnutých kolejích, veškeré akce organizuje hlavně Radka Macháčková, které pomáhají tak čtyři lidi. U Pohádkového lesa bývá pomocníků víc, ale divadelní festival jsme dělaly jen ve dvou. Měřeno počtem organizátorů jsme malým centrem, máme ale hodně konzumentů. Pohádkový les má přes 200 startujících, na Šlápotu chodí kolem 150 lidí. Festival zhlédla během týdne skoro tisícovka dospělých diváků a stejný počet dětí. Na to, že má Bystřice i s přilehlými obcemi 4 000 obyvatel, je návštěvnost akcí slušná,“ poznamenala Vanda Pechová. Uvítala by ale větší aktivitu ze strany maminek, aby je nečekaly, co pro ně někdo připraví, ale samy si řekly, co chtějí a pomohly to zrealizovat.

Mateřské centrum Kulíšek vzniklo v roce 2005 a je členem celorepublikové Sítě mateřských center. V provozu je čtyři dny v týdnu, ale kroužky probíhají od pondělí do pátku. V současné době Kulíšek nabízí nejen hernu, cvičení pro malé děti i dospělé, ale i kroužky streetdance, tanečky pro děti, jazykové kurzy, hru na flétničku, ping-pong, sportovní šerm, dramatický kroužek, dobrodružný kroužek, tvořivé dílny pro dospělé, besedy... Kulíšek poskytuje také zázemí pro seniory, kteří si sem chodí popovídat. Je prostě místem, kde se setkávají lidé všech generací, které nebaví sedět doma, ale chtějí se něco dozvědět a naučit něčemu novému.

jt

V Tomicích roste nová hasičská zbrojnice

Tomicí hasiči, a nejen oni, se těší na nově hasičské zázemí i prostory pro společné setkávání. Budovu zbrojnice poškodil v roce 2013 rozvodněný místní potok. Při povodních byla narušena statika objektu, což si vyžádalo jeho demolici.

Díky poskytnuté dotaci z ministerstva pro místní rozvoj právě probíhají stavební práce na obnově poškozeného objektu. Na podzim letošního roku bude v místě bývalé budo-

vy stát nová hasičská zbrojnice, která bude přesně kopírovat budovu původní obecní pastoušky. V přízemí bude garáž pro požární vozidlo včetně skladu vybavení a obslužná místnost. Půda objektu bude využita pro spolkovou činnost.

Tomice jsou jednou z 15 místních částí obce Olbramovice. Žije v nich mnoho mladých lidí, kteří se na nové spolkové zázemí již velmi těší.

Letní výstavy na Voticku

V rámci svých toulek po regionu neváhejte navštívit některou z výstav, které pro vás připravili již tradiční pořadatelé těchto akcí. V olbramovickém nově zrekonstruovaném špýcharu můžete po celé léto s dětmi navštívit výstavu reprodukcí obrazů Josefa Lady. Slavnostní vernisáže se zúčastnil vnuk tohoto známého ilustrátora. Příjemné interiérové prostředí budovy vás jistě překvapí.

V Jankově v budově staré školy je možné navštívit expozici věnovanou bitvě u Jankova, od které v letošním roce uplynulo 370 let. Součástí stálé expozice jsou během léta i vel-

koplošné panely upozorňující návštěvníky na nově vydanou publikaci JANKOV 1645 s fotografiemi zobrazujícími rekonstrukci výjevů z nejkrvavější bitvy třicetileté války.

Výstavy je možné navštívit i ve Voticích, a to v městské knihovně, v turistickém informačním centru a v rozhledně Václavce. Ve votické knihovně je instalována výstava věnovaná 70. výročí ukončení 2. světové války, na které spolupracoval Český svaz bojovníků za svobodu s Vlastivědným klubem Votice, Městskou knihovnou a Městským kulturním centrem. Na náměstí v informačním

centru o letních měsících vystavuje výtvarník Sido Jiro obrazy pod názvem Retrogalymatiáš. Ve votické vyhlídkové věži Václavka jsou vystaveny práce akademického malíře Vladislava Kasky a dětí z místní ZUŠ.

Výstavu kamen, kachlí, keramiky a porcelánu můžete navštívit ve vojkovském špejcharu. Jedná se o kompletně zrekonstruovanou budovu, kterou vás rád provede její majitel a popovídá nejen o kamnářství, ale i o vínu a o tom, jak probíhá rekonstrukce historického objektu.

Lucie Krubnerová

Nový atletický stadion a víceúčelové hřiště v Sázavě

Sázavští sportovci dostali před prázdninami dva dárky – modernizovaný atletický stadion a nové multifunkční hřiště v části Černé Budy.

Atletický stadion v Sázavě se proměnil v moderní sportovní zařízení. Využívat ho budou moci nejen sportovní oddíly, ale také školy

a široká veřejnost. Náklady na rekonstrukci dosáhly 9 980 000 korun, z toho 7 450 000 korun pokryla státní dotace, 100 000 korun do přestavby investovala TJ Kavalier Sázava a zbytek uhradilo město. Stadion se slavnostně otevřel 28. května.

„Naši ambicí je podchytit především děti a mládež a získat je pro atletiku. Hlavně pro ně jsme stadion modernizovali, věříme, že o něj stoupne zájem, že se na něm bude dobře závodit,“ řekl předseda TJ Kavalier Sázava Jiří Zajíc.

Stadion s atletickou dráhou se nachází na městském pozemku. Je obklopen zelení

a tvoří spolu s ostatními sportovišti ucelený komplex, který nabízí aktivním sportovcům i veřejnosti rozsáhlou paletu sportovních aktivit. Běžecový ovál byl ovšem ve velmi špatném technickém stavu – posledními stavebními úpravami prošel před více než 20 lety. V roce 2006 ho navíc poškodila povodeň, škvárovou atletickou dráhu se nepodařilo obnovit tak, aby odpovídala stanoveným parametrům. „Pořádali jsme tam jenom atletické závody pro děti,“ poznamenal Jiří Zajíc.

Sektory s umělým povrchem velká voda moc nepoškodila. Vedení tělovýchovné jednoty proto chtělo umělý povrch i pro atletický ovál, čtyři podané žádosti o dotace ale vyšly naprázdno. Úspěch se dostavil až loni. Kromě atletické dráhy se podařilo vyměnit také povrch tří sektorů – na skok daleký a trojskok, vybudovat nový sektor na oštěp a odhodový kruh a dopadiště na kouli.

TJ Kavalier Sázava má zhruba 400 členů, z toho je kolem 120 atletů. Dětská družstva se účastní krajských soutěží, družstvo mužů je v celostátní druhé lize. Nová atletická dráha umožní pořádat soutěže i v domácím prostředí, což povede k další propagaci sportu v Sázavě. Na stadionu se pořádají také různé závody, vnitřní travnatou plochu využívá místní škola a další oddíly tělovýchovné jednoty. Vedení klubu předpokládá, že rekonstrukci atletického stadionu zájem o celoroční tréninky a využívání sportovního areálu ještě vzroste.

Nové víceúčelové rekreační hřiště pro širo-

kou veřejnost otevřelo město Sázava v místní části Černé Budy. Vzniklo rekonstrukcí neudržovaného bývalého sportoviště. Je na něm plocha pro nohejbal, tenis, košíkovou a další míčové hry.

„V podstatě jsme bývalé sportovní ploše vrátili její původní využití. Doslala umělý povrch, má nové veřejné osvětlení a oplocení. Necháme tam ještě instalovat herní prvky pro malé děti,“ řekl sázavský starosta Petr Šibrava. Náklady na vybudování víceúčelového hřiště dosáhly 2,2 milionu korun, z toho většinu pokryla dotace z Regionálního operačního programu Střední Čechy.

Volnočasových areálů pro sportovní vyžití je už podle starosty v Sázavě dostatek. Velký sportovní areál vznikl v minulých letech u základní školy, využívá se v průběhu školního roku. Na sídlišti je fotbalové hřiště, které by příští rok mělo projít malou opravou. „Máme také sportoviště pro organizovanou činnost, zejména rekonstruovaný atletický stadion s umělým povrchem, fotbalové hřiště, tenisové a volejbalové kurty,“ vypočítal starosta.

Na své si v Sázavě přijdou i malé děti. Ve městě jsou tři hřiště ve stylu Tomových parků – tedy s dřevěnými prolézačkami, houpačkami a dalšími herními prvky. Dvě z nich jsou na sídlišti, třetí vzniklo v nově otevřené mateřské škole v areálu bývalého městského úřadu.

jt

Květinový den přispěl na odkrytí fresek v Sázavském klášteře

Téměř 500 lidí navštívilo v květnu 5. ročník Květinového dne v Sázavském klášteře. Velký dík patří jeho iniciátorce, sázavské floristce Ing. Kláře Vavříkové, Martině Štědrové s občanským sdružením středočeských řemeslníků FAKT-UM, ale také dětem sázavské školy, studentům Střední zahradnické školy v Litomyšli, řadě dalších sázavských i nesázavských dobrovolníků i samotným návštěvníkům.

Výtěžky z dobrovolného vstupného, z dražby květin a z dětských obrázků byly přidány k dalším finančním darům návštěvníků Sázavského klášteře a použijí se na odkrytí 24 fresek v ambitu klášteře, přebílených po jeho zrušení světskými majiteli v 19. století. Letos se z prostředků státního rozpočtu a s přispěním těchto drobných finančních darů začne odhalovat již šesté klenební pole – šestý obraz. Loni byl odhalen výjev sv. Prokopa vyhánějícího démona z krypty kostela, a proto se domníváme, že by se letos mohl pod několika vrstvami pozdějších přemalůb ukázat obraz sv. Prokopa majícího dábla zapřaženého do pluhu a orajícího s ním brázdu.

Restaurování bude probíhat během celého léta i podzim za běžného návštěvníckého provozu. Návštěvníci klášterní prohlídkové trasy tak budou mít možnost sledovat odkrývání fresky tak říkajíc „naživo“. Ti ze Sázavanů, kteří se během letošní sezóny na prohlídku Sázavským klášteřem nechystají, se mohou přijít podívat na již kompletně odkrytou a zrestaurovanou fresku u příležitosti klášterního adventního programu 28. listopadu. Nestane-li se totiž nic mimořádného, freska by měla být kompletně obnovena o den dříve. Všichni se tak na vlastní oči přesvědčí, jakou trvalou krásu díky svému zapojení se do obnovy fresek v Sázavském klášteře zanechávají budoucím generacím.

Sázavané, kteří by rádi v klášteře viděli aktuál-

ně něco nového, zveme kdykoliv v otevírací době do jeho severní zahrady, kde najdou zajímavý objekt z přírodního materiálu, který vytvořili pod vedením mistryně ČR ve floristice Kláry Vavříkové mladí studenti z Litomyšle.

Slávka Matoušová, kastelánka

Centrum sklářského umění v Sázavě už rok úspěšně popularizuje sklářské řemeslo

Centru sklářského umění, které se otevřelo před rokem v rekonstruované historické huti František v Sázavě na Benešovsku, se daří plnit cíl, který dostalo do vínku, a to je popularizovat sklářské řemeslo. Za rok provozu si do něj našla cestu odborná i laická veřejnost a mnozí klienti se sem vrací. „Je to pro nás povzbudivý poznatek – lidé mají zájem tvořit vlastníma rukama, chtějí si od nás odnést vlastní výrobek,“ říká Martina Kulhavá, ředitelka společnosti CESTY SKLA o.p.s., která sklářské centrum provozuje.

Uplynulý rok byl podle ní v historii centra asi nejsložitější, protože si muselo nejen obhájit svou samotnou existenci, ale také nastavit systém financování. „Stále oslovujeme sponzory, donátory a hledáme cestu jak je zaujmout. Situace je stabilizovaná i díky podpoře Nadace Josefa Viewegha Sklářská huť František, která nám velmi pomáhá,“ dodala Martina Kulhavá.

Program centra se ustálil, v kalendáři má několik zásadních a osvědčených akcí, mimo jiné Skleněný jarmark, Velikonoce na Františku nebo Advent na Františku. Jejich atmosféru lze zhlédnout na https://www.youtube.com/watch?v=lt_JVYmkvII. Centrum sklářského umění se ale snaží reagovat i na podněty návštěvníků, kteří přicházejí s nápady, co a jak vylepšit. „Stále vyhodnocujeme a soustřeďujeme svou pozornost na zkvalitnění našich služeb,“ uvedla Martina Kulhavá.

Ve spolupráci se sázavskou základní školou například testovali programy a projektové hry pro základní a střední školy, aby splnili

jeden ze svých úkolů, kterým je podchytit zájem dětí a mladé generace o sklářské řemeslo. „Právě propojení výuky, tedy ukázky expozice ve spojení s workshopem, se ukázalo pro děti jako velmi zajímavé. Věřím, že zájem poroste, protože pořád připravujeme něco nového,“ konstatovala Martina Kulhavá.

V letošní sezóně se sázavské centrum chce ještě víc otevřít odborné veřejnosti. Přípravuje sympozium – Skleněnou laboratoř zaměřenou na nové sklářské techniky. „Chceme se do budoucna profilovat jako instituce podporující výzkum a talenty v této oblasti,“ řekla Martina Kulhavá. Zapomínat nebudou ani na širokou veřejnost – na podzim například chystají program u příležitosti svátku sv. Františka, jehož jméno huť nese. Pokračovat budou také v pořádání workshopů pro veřejnost, koncertů a připravují další překvapení.

Bývalou sklářskou huť František postavil

v roce 1882 Josef Kavalier a dal jí jméno po svém otci. Po vybudování nových provozů sklárů a nových výrobních hal v Sázavě ale její význam klesal a pomalu chátrala. V roce 2010 byla zapsána na seznam kulturního dědictví ČR. Její záchranu si vzala za své Nadace Josefa Viewegha Sklářská huť František. Rekonstruovala ji nákladem přes 130 milionů korun s pomocí dotace z Integrovaného operačního programu a otevřela v ní Centrum sklářského umění. Je v něm k vidění mimo jiné část unikátní sbírky moderního skla vytvořené sklářskými výtvarníky na Mezinárodních sklářských sympozii IGS v Novém Boru v letech 1982 až 2006. Centrum nabízí vzdělávací programy pro školy, rezidenční a tvůrčí pobyty pro studenty, začínající umělce, odborníky i širokou veřejnost. Cestu si do něj našli významní umělci, například vynikající rytečka skla Pavlína Čambalová, přední český sklář Martin Janecský nebo jeden z významných světových sklářů Janusz Pozniak.

Stříbrná Skalice rozšířila školku, přijímá i děti ze spádových obcí

Mateřská škola ve Stříbrné Skalici prošla rozsáhlou rekonstrukcí. Její kapacita se zvýšila o polovinu na 75 míst. Zařízení díky tomu může opět přijímat i děti ze spádových obcí. Na akci obec získala dotaci 5,2 milionu korun z Regionálního operačního programu Střední Čechy, oblast podpory 15.3.3. Rozvoj venkova, spolufinancovaného Evropskou unií z Evropského fondu pro regionální rozvoj. Dalších 1,3 milionu korun doplatí obec ze svého.

„Když v roce 2008 upozorňovala současná ředitelka školky paní Alena Pospíšilová na to, že bude muset v budoucnu odmítat přihlašované děti, málokdo tomu věřil,“ řekl starosta Jiří Procházka. Na slova ředitelky podle něj došlo už o rok později. V roce 2010 proto zastupitelstvo nechalo vypracovat projekt na rozšíření školky přístavbou a nástavbou. Realizace ale byla nad možnosti obecní pokladny, obec proto několikrát žádala o dotaci – uspěla až loni.

Nová třída pro 25 dětí vznikla nástavbou části provozní budovy v zadním traktu obecního úřadu. V podkrovní se našlo místo také pro šatnu, umývárnu, sociální zařízení a kabinet pro pedagogy. Součástí projektu bylo také rozšíření přípravný jídel a její propojení s novou školní třídou nebo vybudování bezbariérového sociálního zařízení v přízemí budovy. V nové školce vzniklo 2,5 nového pracovního místa.

Stavební práce začaly loni v srpnu a skončily v prosinci. Pak přišlo na řadu vybavení interiéru. V nové třídě je mimo jiné malá lezecká stěna se skluzavkou, lanová dráha nebo interaktivní tabule. „Prostředí je tu krásné – k interaktivní tabuli máme dva počítače s výukovými programy, děti si na nich mohou kreslit nebo hrát,“ řekla ředitelka školky Alena Pospíšilová. Rekonstrukce školce podle ní hodně pomohla. „Můžeme uspokojit veškeré zájemce, mohou k nám chodit děti z Vlkančic, Černých Voděrad a Kostelce nad

Černými lesy. Spokojeni jsou rodiče i děti, které se tu cítí moc dobře,“ dodala.

Stříbrná Skalice má včetně tří spádových obcí (Kostelní Střimelice, Hradové Střimelice a Hradec) zhruba 1 290 obyvatel. Jejich počet se za posledních 20 let zvýšil o polovinu.

jt

Les psích duší zve ke vzpomínkám i rozjímání

Louka ve stráni s výhledem na Komorní Hrádek přímo vyzývá k zastavení. Stačí si sednout do voňavé trávy a vzpomínat. Na Danyho, Morgýška, Kazánka, Fidela... a další čtyřnohé kamarády, kteří už opustili tento svět. Žijí však dál, a to nejen ve vzpomínkách, ale také ve stromech, které tu jejich páníčkové zasadili. Vítejte v Lese psích duší, který se nachází u obce Chocerady.

Malé habry, buky, břízy, borovice i jeden ořešák si s vervou razí cestu vzhůru, jakoby věděly, proč sem byly zasazeny. Stýskají si jen po vodě, které je tady na kopci pořád málo. Její příděl do plastového sudu pod okapem nového dřevěného altánu je přímo úměrný dešti. A tak správcům vzpomínkového lesa nezbývá, než sem vodu vozit v barelech staríčkou ladou. „Chceme pod okap pořídit tisícilitrovou nádrž, ale bohužel na ni zatím korunky nejsou, tak doufejme, že bude aspoň pršet,“ říká Eva Slivanská, předsedkyně spolku Les psích duší z.s.

Díky dobrým lidem se letos podařilo v Lese psích duší postavit malý altán s posezením. „Střádalo se na něj rok. Vznikl z malých i malých finančních prostředků dobrých duší, nepomohla ani obec, ani žádná firma, jen dovozce pan Jiří Kuna nám dal slevu,“ dodala

Eva Slivanská. K altánu mohou zajet i tělesně postižení, třeba jedna z patronek lesa Adéla Hrubá. „Lavičku, židli a stůl jsme dostali darem, jsme za ně moc vděční,“ dodala Eva Slivanská. A ukazuje stromky a kytky, které by tu bez štědrosti druhých taky nebyly. Dárem je i dřevěná socha Ducha stromu nebo dřevěná stříška se jmenovkou lesa, kterou ze země „střeží“ malý čedičový menhir. „Díky výtvarníkům, co nás občas zásobí nějakým dílkem, je to tu čím dál hezčí,“ pochvaluje si Eva Slivanská. Je podle ní důležité, aby si lidé uvědomili, jak unikátní a jedinečný projekt Les psích duší je, a že si pomoc rozhodně zaslouží, protože bude sloužit i dalším generacím.

Nejvíce by si ale v současnosti přála pořádný vrt, který by lesu navzdory vrtkavému počasí zajistil dostatek vody. A taky aspoň jednu sekačku na trávu a nějaké staré ojeté auto – pick up, se kterým by mohli do lesa vozit všechno potřebné nářadí. „Máme starou Ladu – VAZ 2101, ročník 1977, s níž dokážeme obhospodařit 15 000 metrů čtverečních lesa. Jak dlouho ještě vydrží, ale nevíme,“ posteskla si Eva Slivanská. Uvítali by proto jakoukoliv formu pomoci – materiální i finanční. Číslo bankovního účtu je 2000308776/2010. Les psích duší je takovou multifunkční zahradou, jejíž součástí

je i vzrostlý les. Rostou zde stovky malých stromků. Některé tu zaklíčily samy – jejich semínka sem zalétla z nedalekého lesa –

jiné vysadili správci lesa, další přivezli majitelé psů, koček a jiných domácích zvířat. Vyskytuje se tu plno vzácných bylinek a útočiště zde našla i řada ohrožených druhů živočichů, například zajíc polní a moták pilich, bezpečný domov tady mají daňci a srny. Les psích duší je přístupný všem lidem, kteří by si zde chtěli třeba jen odpočinout.

Více informací na www.hacmor.cz.

jt

Jak se muzicíruje ve Hvězdičce?

Každé úterý a pátek odpoledne, když projdete po chodbě v Piaristické koleji kolem dveří herny Mateřského centra Hvězdička, uslyšíte hru na flétnu, zpívání a hru na kytaru nebo na klavír. A to proto, že v tyto dny probíhají v herně kurzy flétny pro děti a jejich rodiče.

Hrát na flétničku mohou děti začít již od 4 let a zároveň s nimi hraje i jeden z rodičů. Většinou jsou to maminky, ale i tatínků dochází na flétničku také hodně. Ono je vlastně podmínkou, aby hrál s dítětem i jeden z rodičů, protože smyslem kurzu je, aby se rodiče a děti sešli spolu při hraní, a navázali tak na tradici rodinného muzicírování.

Kurzy flétny vede Mgr. Jana Šeborová již od roku 2006, a to stále se stejným mu-

kantským nasazením. Do kurzů chodí děti od 4 do 11 let, které jsou rozděleny do jednotlivých oddělení podle pokročilosti hraní. Kroužek flétny je velice pestrý. Kromě teorie, kterou se děti učí hravou a zábavnou formou, hrají písničky samozřejmě spolu s rodiči hned po pár prvních lekcích. Začínají s písničkami na jednu nebo dvě notičky, časem postupně přidávají další a hrají čím dál těžší písničky. Jana je přitom doprovází hrou na flétnu, kytaru nebo klavír.

Už i nejmenší flétníkáři mají dvakrát do roka koncert. První v prosinci vánoční a druhý na závěr školního roku na rozloučenou před prázdninami. Hrají na nich většinou dvě oddělení společně. Pár písniček zahraje každé oddělení zvlášť a několik písniček hrají společně, kdy zazní najednou dva hlasy. Starší muzikanti hrají již většinou písničky na více hlasů a i těžší skladby. Nejen děti, ale i rodiče vždy hrají, jak nejlépe umí, aby ukázali svým nejbližším, co se za rok na flétničce naučili.

Od září bude otevřen jako každý rok nový kurz pro začátečníky, a to v úterý odpoledne od půl třetí do půl čtvrté. Kdo byste chtěl rodinně muzicírovat a naučit se společně se svým malým rošťákem hrát na flétnu, neváhejte se na kurz flétničky přihlásit. Bližší informace najdete na www.hvezdicka.info.

Blanka Škorpová

Hřiště na Farském kopci v Týnci už dostává reálnou podobu

Stavba víceúčelového hřiště v Týnci nad Sázavou na Farském kopci byla zahájena. Dne 21. května 2015 tak započala realizace projektu spolufinancovaného Evropskou unií z Evropského fondu pro regionální rozvoj. Ve výběrovém řízení na dodavatele zvítězila s nejnižší nabídkovou cenou firma JM Demicarr s.r.o.

Hřiště s umělým trávnikem o velikosti

22 x 44 m vyjde na 2,6 milionu korun, z toho dotace činí 2,2 milionu korun. Stavba bude dokončena do 19. srpna.

Cílem projektu je zlepšení dostupnosti sportovního vyžití obyvatel, podpora aktivního trávení volného času a rozšíření možností sportovních aktivit.

Lenka Morávková

Vltava Run 2015

O tom, že obec Hradištko leží v náručí dvou řek Vltavy a Sázavy, svědčí i dvě akce, kterých byla naše obec součástí. S odstupem několika týdnů jsme měli možnost sledovat výsledek práce dobrovolníků v rámci akce Čistá řeka Sázava a také běžecké zápolení účastníků závodu Vltava Run. Tento příspěvek přibližuje atmosféru druhé akce, a to jak z pohledu závodníka, tak z pohledu pomocníka na štafetové předávce.

V neděli 17. května se Hradištkem prohnalo přes 170 závodníků, kteří se svým týmem absolvovali třetí ročník běhu od pramene Vltavy až do Prahy nazvaného „Vltava Run“. Hradištko bylo 33. místem, kde proběhla předávka štafety na 350 km dlouhé trase ve-

doucí nejkrásnějšími místy v jižních a středních Čechách.

Tým organizátorů se inspiroval legendárním závodem Hood To Coast v americkém Oregonu, kterého se účastní přes 1 000 týmů, které uběhnou kolem 200 mil. Nápad uspořádat obdobný závod v České republice parta přátel dovedla k realizaci a vzniku závodu „Vltava Run“. Trasa začíná na Kvildě a vede po turistických stezkách a silnicích II. a III. třídy Národním parkem Šumava, lesy, nádhernými údolím, historickými městy i jihočeskými a středočeskými vesnicemi.

Jedním z účastníků závodu byl i Pavel Samec z Hradištká, který pravidelně od roku 2007 běhá maraton. Na Vltava Run se přihlásil poprvé. „Oslovil mě jeden kamarád, který sestavil 12členný tým a jeden běžec mu vypadl. Nakonec nás běželo jedenáct, z toho osm běžců a čtyři rekreační sportovci, a během závodu to dva po prvním dni vzdali, protože měli velké bolesti. Podle toho dopadl náš výsledek – doběhli jsme na 132. místě,“ popsal závod Pavel Samec, který zaběhl tři úseky, dohromady v délce kolem 40 kilometrů. „Závod byl pro mě velkým zážitkem. Není to jako standardní maraton, kde se běží přes den a po silnici. Tento závod je mnohem pestřejší – noční přeběhy s čelovkou a minimum času na odpočinek, hodně převýšení,

zajímavá trasa lesem, přeskoky přes padlé stromy, potoky a kameny,“ dodal. Na otázku, který úsek byl nejnáročnější, bez váhání odpovídá, že ten, který končil právě na Hradištku. „Po porci kilometrů z prvního dne nám daly prudké kopce mezi Třebenicemi, Slapy a Hradištkem hodně zabrat,“ přiznal.

Náročnost úseku potvrzovali i ostatní běžci, kteří si na předávací stanici na Hradištku stěžovali hlavně na brunšovské schody. První štafeta přiběhla v neděli kolem jednácté dopoledne, poslední až v šest hodin večer. Skupina místních dobrovolníků v čele s předsedou TJ Slovan Hradištko Ladislavem Vondráškem vytyčila další úsek trasy od zámečku přes Skalky do Pikovic. Od mostu podél Sázavy na vlakové nádraží do Davle už byla trasa mnohem jednodušší. „Bylo zajímavé sledovat, kolik lidí se rozhodlo vyzkoušet si svoji odolnost. U nás už mohli běžci závod zrekapitulovat, blížili se totiž do finále. Někteří bojovali o pořadí, jiní o „přežití“. Řada z nich to brala jako adrenalinovou zábavu s přáteli. A protože každý ze 176 týmů měl šest až dvanáct členů a potřeboval dvě a více doprovodných aut, bylo na Hradištku během nedělního odpoledne hodně rušno,“ popsal atmosféru závodu předseda TJ Láďa Vondrášek.

Lucie Hašková

Zvláštní znamení touha

Spojilo je zvláštní znamení – touha. Touha po volnosti, svobodě, kamarádech, přírodě, nocích pod širákem... Říkají si trampové. Za jednu z kolébek tohoto fenoménu, který se zrodil už před stoletím, je považováno právě Posázaví. Proto ani tento region nemohli minout tvůrci nového třináctidílného dokumentárního cyklu České televize nazvaného – jak jinak – Zvláštní znamení touha. Na obrazovce by se měl objevit příští rok.

Scénář dokumentu je dílem Fedora Skotala, dramaturgie se ujala Jana Hádková, produkce Barbora Svobodová a Jana Vokrouhliková, asistentem režie byla Gabriela Schüllerová, za kamerou stál Karel Slach. Štáb režiséra Václava Křístka navštívil za rok a čtvrt natáčení více než 60 lokalit po celé republice, vyjel i do Rakouska, na skok se zastavil v Německu. Natáčel ve starých trampských osadách, navštívil trampské potlachy, poklonil se památce mrtvých kamarádů.

„Přežije tramping rok 2050?“, zeptal se Fedora Skotala Václav Šmerák. Přinášíme výňatek z jejich rozhovoru:

Tak přežije, nebo nepřežije?

V roce 2050 zde bude opravdu jiná generace mladých. Podívejte, v 60. letech evidovala Státní bezpečnost jenom v českých zemích 200 000 trampů. Já nevím, kolik jich je dnes-

ka. Dvacet tisíc? Nebo dva tisíce? My už se dneska opravdu všichni známe...

Je paradoxní, že přestože se v současnosti všude mluví o přírodě a zdravém životním stylu, tráví část populace čas raději u počítačů. Co ji čeká?

To je vývoj. Tramping je tady nejméně sto let a možná, že jeho role skončila. Ale mnoho mladých jezdců, potkávám je v lese, ale jezdí jinak. Oni jsou to „outdooráci“, jak si říkají. Už nejsou v zeleném a nedrží ony rituály, které postupně vznikaly. Protože je zřejmě nepotřebují. Jim je dobře asi i takhle a mají možná podobné pocity jako my nebo jejich tátové, když někam vyrazili. Jestli zanikne tramping, což tak jednoznačně asi nebude, bude nějaké pokračování v jiné podobě pobytu v přírodě. Prostě člověk v přírodě vyrostl, žil s ní po miliony let a někde vzadu mu to stejně „sedí“...

Jací jsou vlastně poslední z posledních trampů?

Nechci říkat poslední, věřím, že ne. Toto

téma vyvolává emoce a já je nechci vyvolávat. Je zde velmi produktivní skupina relativně mladých trampů, je jim 40 nebo 50 let, kteří vydávají časopisy a mají další aktivity. Dělají písničkové večery, literární soutěž Trapsavec... A pak jsou tu veteráni, pražské Paběrky nebo Old Boys Expedition, chlapi kolem 70 a 80 let, kteří pořád jezdí celoročně ven, spávají ve sněhu, žijí trampingem. A pak je ještě tramping na osadách, ten jistě ještě dlouho vydrží, vždyť tam vydržel už 100 let.

jt

Obyvatelé Kamenného Přívozu dostali nové víceúčelové hřiště

Nové multifunkční hřiště, které nabídne sportovní i kulturní aktivity všem sportovně založeným obyvatelům a hlavně dětem a mládeži, vyrostlo v Kamenném Přívozu. Vzniklo v areálu fotbalového hřiště nákladem 1,815 milionu korun, z toho 1,296 milionu korun pokryla dotace z Regionálního operačního programu Střední Čechy, zbytek obec zaplatila ze svých zdrojů.

Takovéto hřiště chybělo v obci především zdejšími školákům, kteří v rámci výuky i mimoškolních aktivit neměli dostatečné možnosti sportovního využití. Zařízení však bude sloužit obyvatelům všech generací. „Žáci naší školky a školy by v blízké době neměli kde sportovat, protože pronájem objektu malého tělocvičny od soukromé osoby, který byl na dobu určitou, v příštím roce končí a majitel pronájem neprodlouží, objekt hodlá využívat pro své potřeby. Pozemek poblíž místní školy pro vybudování multifunkčního hřiště obec nemá,“ řekl starosta Prokop Mašek.

Řešením bylo podle něj vybudovat nové sportoviště u fotbalového hřiště, které je vzhledem ke své poloze uprostřed obce středem sportovně společenského života obce. Na oploceném pozemku zde vzniklo nové sportoviště s umělým povrchem o ploše 36 x 18 metrů pro míčové hry – malou kopanou, tenis, basketbal, volejbal a nohejbal. „V současné době připravujeme jeho provozní řád,“ dodal starosta.

Součástí Kamenného Přívozu jsou části Kamenný Přívoz, Kamenný Újezdec, Hostěradice a Žampach. Obec se neustále rozrůstá, v posledních 10 letech počet jejích obyvatel stoupl o téměř 200 lidí, tj. na 1311. Úměrně tomu se zvýšil i počet dětí ve zdejší základní a mateřské škole. Další nárůst se dá očekávat, protože poměrně rozsáhlé území je určeno k výstavbě rodinných domků.

Předpokládá se, že využití víceúčelového hřiště bude jistě velké, protože mimo fotbalového hřiště jiné obdobné zařízení v obci chybělo. Areál celého fotbalového hřiště budou včetně nového víceúčelového hřiště moci využívat a využívají pro své aktivity nejen Tělovýchovná jednota Tatran, ale též další místní spolky i jednotlivci. Pořádají se zde tradiční akce, jako například dětský sportovní den, Posázavský turnaj v kopané dětí, turnaje v malé kopané dospělých, dětské odpodělné s hasiči apod.

Z dění v Netvořicích

Jaro jsme přivítali velikonoční výstavou v netvořickém muzeu, kterou kromě veřejnosti navštívili i žáci základních a mateřských škol z okolí.

V dubnu se uskutečnil v rámci festivalu Mezi řekami koncert v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Před zaplněným kostelem vystoupil smíšený pěvecký sbor Vox Nymburgensis

a v rámci křtu knihy „U nich na Sáze“ přečetl úryvek z knihy autor Václav Junek. Do programu festivalu Mezi řekami jsme se zapojili také výstavou o prvním jahodáři v Čechách Rudolfa Strimptovi. Veškeré podklady pro výstavu připravovali žáci Základní školy v Netvořicích za pomoci paní ředitelky. Slavnostní vernisáže se zúčastnilo mnoho těch, kteří ještě jahodářství u nás v kraji pamatují. Podávalo se šampaňské samozřejmě s jahodami a jahodové koláče. Už na vernisáži padlo rozhodnutí o prodloužení konání výstavy, a to do 23. 8. 2015. Všichni jste na výstavu srdečně zváni.

Nejen pro děti jsme na jaře připravili již tradiční pálení čarodějnic a stavění máje. Na konci května jsme společně oslavili den dětí na hřišti TJ Sokol Netvořice. Kromě tradičních soutěží byla pro větší děti příjemným zpestřením pouťová atrakce jumping a pro

nejmenší poníci z Barokního statku Benice. Samozřejmě všechny děti dostaly drobné dárky, občerstvení a zmrzlinu. Poslední červnový víkend jsme společně přivítali prázdniny. Na hřišti byly pro děti připraveny soutěže a večer pro dospělé posezení s hudbou. Organizování a pořádání těchto společenských akcí je příjemným zpestřením naší práce. Více o nich se dozvíte na www.netvorice.cz.

Závěrem bych ráda poděkovala Posázaví za pomoc při přípravách podkladů v rámci dotačních programů. V tomto roce jsme byli úspěšnými žadateli o dotaci z Operačního programu Životní prostředí na zateplení budovy radnice a z Ministerstva školství mládeže a tělovýchovy na rozšíření mateřské školy. Vzájemná spolupráce, nejen u dotačních programů, ale i v oblasti propagace, je pro nás velmi přínosná.

Monika Šlehobrová

V Křečovicích mají novou volnočasovou obecní klubovnu

Místem pro setkávání obyvatel i pro pořádání kulturních a společenských akcí je nová volnočasová obecní klubovna v Křečovicích. Vznikla přestavbou nevyužívaného objektu na návsi obce. Náklady dosáhly téměř tří milionů korun bez DPH, z toho 85 procent pokryla dotace z Regionálního operačního programu Střední Čechy.

„Klubovna bude sloužit všem – hasičům, sportovcům, myslivcům i jednotlivým obyvatelům,“ řekl starosta Křečovic Robert Nečas. V klubovně se bude scházet zastupitelstvo na svá jednání. Budou se zde konat kulturní a společenské akce, například koncerty, vítání občánků, výstavy fotografií nebo přehlídky prací dětí místní mateřské

a základní školy. Klubovnu si budou moci také pronajímat obyvatelé k soukromým akcím. Projekt rozšířil nabídku veřejných služeb v obci a zlepšil dostupnost volnočasových aktivit dětí, mládeže a spolků.

Stavět se začalo na konci loňského roku, v současnosti už je klubovna zkolaudována. „Máme v ní stoly, lavice, židle, zbývá dodělat kuchyňský kout,“ dodal starosta. U příležitosti nedávné poutě klubovnu poprvé otevřeli veřejnosti. „Nesetkal jsem se s člověkem, který by k ní měl negativní stanovisko,“ řekl Robert Nečas.

Pod Křečovice spadá 14 osad, v řadě z nich, například Nahorubech, Krchlebech, Strá-

žovicích nebo Hořeticích, jsou budovy nebo místnosti, kde se obyvatelé mohou scházet. V největších Křečovicích podobné prostory ale dosud chyběly.

jt

V areálu křečovické školy vyrostla nová přírodní zahrada

Zahrada mateřské a základní školy v Křečovicích je v novém. Proměnila se v souladu s principy takzvané přírodní zahrady, které respektují přírodní podmínky daného prostředí. Objevily se v ní bylinkové a zeleninové záhony, ovocný sad, trvalkový a motýlí záhon, luční porost, domečky a tunely z vrbového proutí i hmatová stezka. Využívat ji mohou nejen děti z mateřské a základní školy, volně přístupnou část také obyvatelé a návštěvníci Křečovic. Náklady na přestavbu zahrady dosáhly 1,7 milionu korun bez DPH, z toho 1,4 milionu korun pokryla dotace z Operačního programu Životní prostředí a zbytek zaplatila obec.

„Je nezbytné připomínat význam přírodního

bohatství a jeho šetrné využití dětem, žákům, jejich sourozencům, rodičům, prarodičům i dalším obyvatelům Křečovic. I když od těch starších se můžeme také mnohému naučit,“ řekla místostarostka Monika Pechačová. Environmentální výchova podle ní zahrnuje různé aspekty, a to od představení pestrosti sortimentu užitkových rostlin – zeleniny, ovoce a bylinek –, přes ukázky koloběhu živin v přírodě (kompostování) až po pozorování živočichů.

Do vnitřního areálu zahrady, ohraničeného dřevěným plotem, byly umístěny bylinkové a zeleninové záhony, na nichž budou moci děti pozorovat růst a vývoj rostlin. Do ovocného sadu byly vysázeny nejen osvědčené odrůdy jablek, hrušní a třešní, ale také

méně známé druhy ovoce, například jeřáb sladkoplodý, moruše, mišpule nebo kdoule. Výpěstky budou využity ve školní kuchyni.

Před vstupem do budovy školy a školky vznikl záhon s atraktivně kvetoucími trvalkami, které znaly už naše babičky. Na záhoně ve vnitřním areálu školy zase rostou keře a rostliny, které výrazně lákají motýly a další hmyz. Plocha celého areálu pak byla oseta kvetoucím lučním trávnikem.

V zahradním areálu byly postaveny také vrbové domečky a tunely, které představují atraktivní herní prvky pro děti. Zajímavá je i hmatová stezka u dětského hřiště, kterou tvoří chodíček postavený z různých druhů materiálů. Nechybí tu ani kontejnery na tříděný odpad a barel na zachycení dešťové vody, která se pak používá k zalévání. Dřevěný altán byl přebudován na venkovní učebnu.

Podle Moniky Pechačové patří poděkování za úspěšnou realizaci projektu škole, která pomáhala s přípravou projektu, jeho zhotoviteli Aleši Kruchňovi, autorovi ilustrací na informačních panelech Leoši Zimovi, odbornému poradci Josefu Součkovi a administrátorovi projektu Posázaví o.p.s.

jt

Běh v Benešově pomůže Mirečkovi a neziskové organizaci Dobrotety

Benešovský Běžecský Festival (BBF) bude mít i letos charitativní část. Ve II. ročníku akce se pořadatelé rozhodli pomoci někomu z regionu.

Adresátů pomoci by bylo hodně, ale nakonec volba padla na malého **Mirka Piskače** z Benešova. Od narození musel o svůj život bojovat a dodnes se potýká se zdravotními problémy. Předčasný porod a následné komplikace vedly k dětské mozkové obrně. Díky velkému úsilí celé rodiny se Mirekův stav pomalu zlepšuje a je zapojován do běžného života. Své první kroky dělal za pomoci speciálních chodítek. Dnes už chodí za ruku a trénuje i své samostatné kroky, které jsou pro něj velkým vítězstvím. V září by měl nastoupit do 1. třídy na ZŠ Karlov, kde bude mít asistentku.

Aby se Mirkův stav i nadále zlepšoval, je třeba absolvovat nákladné rehabilitační programy, které pojišťovna nehradí. V budoucnu ho čeká další operace, kterou rodiče také musí hradit.

Pomoci chtějí i pořadatelé BBF. Charitativní běh ponese název „Běžíme pro Mirečka“, kterému půjde 100procentní výtěžek. K tomu pořadatelé přidají ještě 10% z dalšího startovního BBF. Pokračuje také sbírka víček z PET lahví, které bude možno odevzdat v den běžecské akce 13. září do informačního stánku běhu. Největší dárcé spolu s jedním vylosovaným obdrží cenu partnerů BBF.

Informace o Mirečkovi najdete na www.mirekpiskac.cz. Pokud byste mu chtěli pomoci finančně, tak můžete posílat příspěvky na č.ú. 203604816/0600.

Na benešovském Masarykově náměstí bude mít 13. září stánek také nezisková organizace **DOBROTETY**. Zakoupením dárku v něm budete moci podpořit jejich činnost. U stánku bude připravena tvůrčí dílnička pro děti.

Dobrotety je spolek zejména maminek, rodičů na mateřské a rodičovské dovolené a dobrovolných zájemců o podporu dětí, jejichž cílem je zejména psychicky i materiálně pomáhat předčasně narozeným miminkům a zdravotnickému personálu na neonatologických odděleních porodnic a nemocnic, dětem v dětských domovech, v azylových domech, kojeneckých ústavech, dětských odděleních nemocnic a konkrétním rodinám, které se ocitnou v náročných životních situacích.

Dobrotety přispívají organizační a osvětovou činností ke zlepšování situace nejen předčasně narozených dětí a jejich rodičů. Za dobu své působnosti předaly již 20 speciálních „pelíšků“ do inkubátorů, tři monitory dechu, deset „klokánkových“ křesel, 22 odšávek mateřského mléka, více než tisícovku drobných dárek pro maminky po předčasném porodu, desítky kojících polštářů, rychlozavinovaček a nespočet novorozenců

kého oblečení, plen, čepiček a bačkůrek pro miminka do inkubátorů. Více na www.dobrotety.cz a [fb.com/dobrotety](https://www.facebook.com/dobrotety).

Podpořit děti i jejich maminky můžete na transparentní účet č.: 2200535631/2010 nebo na číslo účtu veřejné sbírky: 2300606185/2010.

Luděk Procházka,
spolek „Benešov žije sportem“

Chceš být krásná a silná „bestie“? Přidej se k nám!

Pod takovýmto heslem zve trenérka, lektorka a učitelka tělocviku Eliška Růžicková

ke společnému cvičení všechny ženy, které se nebojí sáhnout si na dno svých sil a chtějí zkusit něco fyzicky náročnějšího. „Nikomu neslibuji postavu snů nebo „břišní pekáč“. Protože toto není teleshopping, ale realita,“ říká temperamentní cvičitelka a dodává: „Mým cílem je probudit v ženách bestii (šelmu), kterou jsem našla sama v sobě. Prostě je chci jen nakopnout a namotivovat.“

Projekt se sportovním programem, zaměřený na zvýšení fyzické i psychické kondice, začne 4. července a potrvá do 30. srpna. Podmínkou účasti je

vydržet ve stanoveném tempu všech devět víkendových tréninků, které se uskuteční v Benešově a Konopišti. Účastnicím musí být víc než 18 let, musí být sportovně aktivní (uběhnout v kuse minimálně pět kilometrů) a jejich zdravotní stav musí být minimálně dobrý. Registrovat se můžete na: eliska-ruzicka@seznam.cz.

Trénink bude obnášet převážně outdoorové aktivity – běh, intervalové tréninky, gymnastiku, hrazdu a plavání. Na konci čeká na všechny „přeživší nejlepší bestie“ odměna ve formě profi focení pro sportovní značku NESSI.

Podrobnosti jsou na www.eliska-fitness.cz.

jt

HOUARRUN 2015 očima hobby běžce

Ve své termínovce na letošní rok jsem tento závod neměl a dozvěděl jsem se o něm náhodou až z fanpage jednoho ze sponzorů, takže očekávání na poslední chvíli bylo všelijaké. Vše se změnilo příjezdem na Konopiště. Z dálky byla slyšet hudba a ze sportovců všude kolem zářila předzvěst parádního nedělního dopoledne. Perfektně připravené zázemí v místě startu s doprovodným programem pro děti a počasí jak na objednávku zapříčinilo ztrátu jakékoli nervozity.

Po registraci a protažení nás svolával organizátor do startovního koridoru a tepovka stoupala ještě před prvními kroky závodu. Bylo 11:00 a startovní výstřel dal do pohybu 83 závodníků 1. ročníku HOUARRUNU. „Za-

váděcí“ kolečko po hrázi rybníka bylo jako hra na kličkovanou, ale již před stoupáním z lávky jsme se tak nějak seřadili. Následný kopeček toto formování jen potvrdil, a tak jsme se mohli vydat na cestičky a pěšiny zámeckým parkem. Zvolená trať musela vyhovovat snad všem závodníkům, jelikož zpevněné cesty a lesní pasáže ve stínu konopišských stromů byly jak z pohádky, a tak i přes dopolední vyšší teploty závod proběhl v ideálních podmínkách. Za vytyčenou trať, která nebyla extra náročná, ale také se za „placku“ považovat nedá, bych chtěl velmi pochválit! Nenudila, oko pohladila a za každý sebe-menší kopeček vzhůru odměnila krásným sebehem. Zkrátka jsme se „kochali“.

Trať 8,8 km jsem za potlesku ostatních, rodiny a mé malé dcerky dobíhal v čase 42:51 do cíle přírodního divadla, kde na mě čekala úžasná a zasloužená medaile. Občerstve-

ní v prostoru cíle a atletické překážky pro nejmenší vykouzly úsměv a spokojenost i u neběžících členů rodinných výprav. Tímto bych chtěl ještě jednou poděkovat HOUARRUNerům, že se nám postarali o takový parádní běžecký zážitek, který bude mít, doufám, pokračování i v příštím roce... Běhu čao!

František Kříž

KONOPIŠŤSKÁ BĚŽECKÁ LIGA – šance pro další běžecké nadšence

Potěšit běžecké příznivce a dát šanci sportovat si i těm, kteří nemají rádi masové akce nebo běhání ve městě, je cílem projektu Konopištská běžecká liga (KBL). Potrvá od 15. června do 15. listopadu a je součástí Benešovského Běžeckého Festivalu. Založena je na aktivitě samotných běžců, kteří si sami změří čas, za nějž uběhnou známý okruh kolem Konopištského rybníka, a ten pak nahlásí pořadatelům. Časy se budou přepočítávat podle speciálních běžeckých tabulek, takže šanci na umístění na předních místech budou mít i starší běžci.

„Žádné poplatky se hradit nebudou. A protože není hlavním cílem rozdávat ceny jen těm nejlepším, tak tentokrát ceny budou losovány. Šanci má tedy každý, kdo se zapojí do tohoto netradičního ojedinělého projektu nebo závodu,“ řekl Luděk Pro-

cházk z pořadajícího spolku Benešov žije sportem.

Hlavní trasa Konopištské běžecké ligy povede okolo rybníka (2 650 m) a mohou ji běhat všichni bez omezení věku. Pro děti do 13 let je připraven „malý okruh“ od rybníka k Růžové zahradě dlouhý 520 m. Každý si na nich může od 15. června do 15. listopadu změřit čas sám a poslat hlášení pořadatelům. Registrace bude probíhat přes www.sport-reg.cz a hlášení času bude každý pak zasílat na e-mail kbl@post.cz. „Zlepšovat časy jistě nikdo nebude, podváděl by jen sám sebe,“ dodal Luděk Procházka.

Datum a čas běhu si podle něj každý sportovec určí sám. Může si tedy počkat na svoji běžeckou formu nebo ideální počasí a sám si zvolí i místo, kde vyběhne

➤➤➤

na okruh (start a cíl musí být samozřejmě ve stejném bodě – třeba u divadla, na hrázi nebo u lávky). Naměřené časy se budou přepočítávat podle věku dle speciálních běžeckých tabulek. Zveřejňovat se bude jen pořadí ve čtyřech kategoriích – velký okruh (muži, ženy), malý okruh (chlapci a dívky).

Obdobně se hodnotí populární „lívancový běh“ v pražské Stromovce.

Okruh okolo Konopištského rybníka zná každý běžecký nadšenec z Benešova a okolí, ať běhá na výkonnostní úrovni nebo jen tak pro radost. Vede po něm trať populár-

ních závodů Konopištská desítka nebo Novoroční běh.

Podrobné informace budou od 5. června na www.benesov-beh.cz.

jt

Prázdninové tipy v Posázaví

Bydlíte v Posázaví, nebo jste sem přijeli na dovolenou, a chcete si nějak zpříjemnit chvíli volna? Využijte bohatou nabídku zdejších sportovních, kulturních a společenských událostí. Najdete je v Kalendáři akcí na www.posazavi.com.

BENEŠOV

15.–17. 8. Benešovské posvícení

KONOPIŠTĚ

1. a 2. 8. Slavnost ovocných knedlíků

29. 8. Hradozámecká noc

VOTICE

Votické pohádkové léto, U Modré kočky

5. 7. O Medvídku Medouškovi

12. 7. Rozpustilý kabaret

19. 7. Barbucha

26. 7. O Budulínkovi

2. 8. O Guliiverovi

9. 8. Skřítek Vítek Pohádníček

16. 8. Perníková chaloupka

23. 8. Jak se Jíra mlynářem stal

28. 8. Poprask – Loučení s prázdninami

VLČKOVICE U VOTIC

11. a 12. 7. Vlčkovicefest

TÝNEC NAD SÁZAVOU

Letní divadelní scéna Posázaví

4. 7. Červená Karkulka aneb Poslední vlk v Čechách – divadlo Incognito

11. 7. Pasáček vepřů – Bářino toulavé divadlo

18. 7. Šípková Růženka – Jan Přeucil a Eva Hrušková

25. 7. Staré pohádky České aneb Co si Kašpárek z Jirásky pamatoval – Jan Bílek

1. 8. Týnecký střep

8. 8. Letní pohádka aneb Skřítek Třešnička a třešňová nálada – Liduščino divadlo

15. 8. Princezna Zpěvanka – Jana Hrušková

22. 8. O rybáři a zlaté rybce – Divadlo Špílberg

18. 7. Koncert skupiny Farmáři – Hotel Týnec

28. 8. Netopýří noc na hradě

29. 8. Ochotnický divadelní festival na hradě

LEŠANY

29. 8. Tankový den

NETVOŘICE

16. 8. Netvořické dvorky

STATEK VŠETICE

5. 7. Laura a její tygři

BAROKNÍ STATEK BENICE

3. 7. Kašpárek a dřevěný koník

10. 7. O kočkopsím povídání

17. 7. Eliščiny pohádky

14. 7. Kejklířské představení

31. 7. Otesánek a O Palečkovi

7. 8. O Jankovi a zvířátkách

14. 8. Byla jednou kořata

21. 8. Nešťastný šafářův dvoreček

28. 8. O Budulínkovi a O chaloupce z perníku

22. 8. Divoký západ

PIKOVICE

14. a 15. 8. Rozmarné léto

BRDEČNÝ U NEVEKLOVA

15. a 16. 8. Raně středověká Bitva Rogar – Válka rodů

JABLONNÁ NAD VLTAVOU

17., 18. a 31. 7. a 1., 15., 16., 29. a 30. 8.

Noční prohlídky na zámku Jablunná

ZLENICE U SENOHRAB

18. a 19. 7. Oživlý středověk v podhradí

1. 8. Dětský den na Hlásce

SÁZAVA

4. 7. Skleněný jarmark

4.–6. 7. Svatoprokopská pouť na Sázavě

28. 8. Večerní letní koncert Lenky Filipové, klášter

ČESKÝ ŠTERNBERK

4. 7. Šternberský jarmark

4. a 18. 7., 8. a 22. 8. Komentovaná vycházka okolím hradu Český Šternberk

12. 7., 16. 8. Každodenní život na hradě za první republiky

11. a 25. 7., 8. a 22. 8. Pohádkové divadelní léto v Českém Šternberku

29. 8. Hradozámecká noc

SOBĚHRDY U BENEŠOVA

6. 7. Husovské slavnosti

Festival Mezi řekami 2015 Pocta Janu Morávkovi

LEŠANY

12. 9. Závěr festivalu Mezi řekami
Oslavy 830 let obce Lešany

U nich na Sázavě – kniha Václava Junka, která volně navazuje na posázavské příběhy Jana Morávka. Vyšla v rámci Festivalu Mezi řekami. Podrobnosti jsou na: www.mezirekami.cz.

Seznam partnerů Místní akční skupiny Posázaví a jejich kontaktní údaje k 1. 7. 2015

Název subjektu	Sídlo/adresa trvalého bydliště	Zástupce subjektu pro MAS	Oblast působení
Fyzická osoba bez IČ – občan			
Adriana Bursová	K Náklí 94, Týnec nad Sázavou, 257 41	Adriana Bursová	kultura a památky
Ing. Alois Maceška	Votice, Kapliřovo náměstí 17, 259 01	Ing. Alois Maceška	zemědělství
Bc. Lucie Onderčaninová	Chrást nad Sázavou 199, Týnec nad Sázavou, 257 41	Bc. Lucie Onderčaninová	služby
Nestátní neziskové organizace			
CESTY SKLA, o.p.s.	Sázava, Na Káčku 218, 285 06	MgA. Martina Kulhavá	sklářské řemeslo, vzdělávání
Historický klub o.s.	Týnec nad Sázavou, Klusáčkova 2, 257 41	Zuzana Němcová	historie, kultura a památky
Lidem blíž o.s.	Řehovice 21, Maršovice, 257 56	Ing. Hana Bačíková	děti, rodina, sociální oblast
Mateřské centrum Hvězdička	Benešov, Vančurova 1146, 256 01	Ing. Jana Čechová	děti, ženy, rodina, vzdělávání
Mateřské centrum Motýlek, Týnec nad Sázavou	Týnec nad Sázavou, Okružní 520, 257 41	Mgr. Marcela Krejčíková	děti, ženy, rodina, vzdělávání
Mateřské centrum PUTTI, o.s.	Sázava, Pod Čihadlem 465, 285 06	Veronika Vieweghová	děti, ženy, rodina, vzdělávání
MC Kulíšek	Bystřice, Ješutovo náměstí 115, 257 51	Vanda Pechová	děti, ženy, rodina, vzdělávání
Náplava Sázavy	Kamenný Újezdec 30, Kamenný Přívoz, 252 82	Věra Weinerová	kultura a památky
Ochrana fauny ČR o.p.s.	Hrachov 13, Svatý Jan, 262 56	Pavel Křížek	ekologie, děti, ochrana přírody
SPOLEK POSÁZAVSKÝ PACIFIK	Čerčany, Havlíčkova 445, 257 22	Šárka Šarfová	kultura a památky
RUAH o.p.s.	Benešov, Tyršova 2061, 256 01	Mgr. Marta Vacková	sociální oblast
Rytmus Benešov, o.p.s.	Benešov, F. V. Mareše 2056, 256 01	Mgr. Pavel Goby	sociální oblast
Římskokatolická farnost Benešov	Benešov, Na Karlově 92, 256 01	Roman Lutz	církev
Sbor dobrovolných hasičů Žiňany	Žiňany, Soběhrdy, 256 01	Eva Pillveinová	hasiči, děti, sport
Sbor Jednoty bratrské v Týnci nad Sázavou	Týnec nad Sázavou, Benešovská 527, 257 41	Mgr. Stanislav Škvor	církev, mládež, kultura
Sdružení pro ochranu kulturního dědictví – Zlenice	Senohraby, Příčná 61, 251 66	Vladimír Havelka	kultura a památky
Sdružení rodičů při Gymnáziu Benešov z.s.	Benešov, Husova 470, 256 01	Ing. Vladimír Babka	děti a mládež, vzdělávání
Sdružení SPORT	Tloskov 1, Neveklov, 257 56	PhDr. Radka Jiroušková	děti, rodina, sport
Státek Vlčkovice, o.p.s.	Vlčkovice 1, Neustupov, 257 03	Jan Počepický	sociální oblast
TSK SALTA Benešov	Struhařov 68, 256 01	Karel Maršálek	kultura, děti, sport
ZÁŠKOLÁK	Postupice, Školní 153, 257 01	Jana Jiřová	děti a mládež, vzdělávání
ZO ČSOP Vlašim	Vlašim, Pláteníkova 264, 258 01	Mgr. Kateřina Červenková	ochrana přírody
Život v Hradci a okolí, o.s.	Hradec 1, Stříbrná Skalce, 281 63	Ing. Evžen Zeman, CSc.	kultura a památky
Podnikatelé			
Bisport s.r.o.	Týnec nad Sázavou, Ing. Fr. Janečka 511, 257 41	Jaromír Biolek	cestovní ruch
Česká spořitelna a.s.	Benešov, Tyršova 162, 256 01	Ing. Milan Hašek	banka, služby
ELTSEN a.s.	Benešov, Jana Nohy 1237, 256 01	Ing. Jiří Stibůrek	cestovní ruch
FAVORY Horses s.r.o.	Benice 1, Chráštany, 257 44	Tomáš Havelka	cestovní ruch, zemědělství
Hotel Všetice s.r.o.	Všetice 6, Netvořice, 257 44	Vladimír Malák	cestovní ruch, zemědělství
Jaroslav Pelíšek	Krňany 11, Netvořice, 257 44	Jaroslav Pelíšek	kultura, cestovní ruch
Jiří Sternberg	Jemniště 1, Postupice, 257 01	Jiří Sternberg	cestovní ruch, zemědělství
Miroslav Němec	Týnec nad Sázavou, Brodecká 466, 257 41	Miroslav Němec	cestovní ruch
Miloslav Perníček	Heroutice 1, Neveklov, 257 56	Miloslav Perníček	cestovní ruch, zemědělství
Petr Hroš	Ladova 1199, Benešov, 256 01	Petr Hroš	cestovní ruch
Obce a města			
Obec Hradištko	Hradištko, Chovatelů 500, 252 09	Ing. Ladislav Vondrášek	veřejná správa
Obec Kamenný Přívoz	Kamenný Přívoz 285, 252 82	Jiří Patera	veřejná správa
Obec Krhanice	Krhanice 46, 257 42	Mgr. Aleš Papoušek	veřejná správa
Obec Křečovice	Křečovice 9, Neveklov, 257 56	Monika Pechačová	veřejná správa
Obec Lešany	Lešany 23, Netvořice, 257 44	František Vrkoslav	veřejná správa
Obec Stranný	Stranný 39, Neveklov, 257 56	Josef Červ	veřejná správa
Město Benešov	Benešov, Masarykovo náměstí 100, 256 01	Mgr. Zdeněk Zahradníček	veřejná správa
Město Jílové u Prahy	Jílové u Prahy, Masarykovo náměstí 194, 254 01	Jiří Zápal	veřejná správa
Město Neveklov	Neveklov, nám. Jana Heřmana 80, 257 56	Marie Králová	veřejná správa
Město Sázava	Sázava, Náměstí Voskovce a Wericha 356, 285 06	Petr Šibrava	veřejná správa
Město Týnec nad Sázavou	Týnec nad Sázavou, K Náklí 404, 257 41	Ing. Bedřich Pešan	veřejná správa
Město Votice	Votice, Komenského 700, 259 17	Jiří Slavík	veřejná správa
Městys Kácov	Kácov, Jirsíkova 157, 285 09	Mgr. Soňa Křenová	veřejná správa
Městys Maršovice	Maršovice 89, 257 55	Mgr. Bohumil Ježek	veřejná správa
Městys Netvořice	Netvořice, Mírové náměstí 19, 257 44	Monika Šlehobrová	veřejná správa
Svazky obcí			
CHOPOS	Chotýšany 54, 257 28	Ing. Miroslav Kratochvíl	společné aktivity obcí
Malé Posázaví	Hvězdonice 56, Chocerady, 257 24	Jan Herbst	společné aktivity obcí
MIKROREGION DŽBÁNY, svazek obcí	Votice, Komenského náměstí 700, 259 17	Ing. Lucie Krubnerová	společné aktivity obcí
Státní organizace			
Lesy České republiky, s.p.	Benešov, Želetinka 12, 256 01	Ing. Petr Kjučukov	lesy
Školy			
Gymnázium Benešov	Benešov, Husova 470, 256 01	Mgr. Roman Hronek	vzdělávání

Zpravodaj Posázaví > Číslo 2 – Ročník 2015 < Tento informační materiál vydává Posázaví o.p.s. jako zpravodaj pro informování všech subjektů zapojených do rozvoje regionu Posázaví. Za informace uvedené v článku jsou odpovědní jejich autoři. Fotografie jsou z archivu Posázaví o.p.s., od dopisovatelů a z archivu CESTY SKLA, o.p.s. Vedoucí vydání Bohuslava Zemanová (tel.: 723 881 081, e-mail: leader@posazavi.com). Šéfredaktorka PhDr. Jaroslava Tůmová (jt), tel.: 602 216 637. **Posázaví o.p.s.** • sídlo zámek Jemniště 1, 257 01 Postupice • kancelář Masarykovo náměstí 1, budova piaristické koleje, 256 01 Benešov. Své dotazy, připomínky a příspěvky můžete zasílat na e-mail: tumova@posazavi.com. **MK ČR E 15860**